తీయ ముద్రణము

ువ ఆషాఢ పూర్ణమి

ుపూర్ణమి 12–6–95

SREEMAD BRAHMA VYVARTH MAHAPURNA
SARA SANGRAHAMU

By

'Pouranika Ratna'

'Mahapuranandhrikaranachana'

Sri Mattupalli Siva Subbaraya Gupta

పుస్తకములు లభించు ప్రదేశములు :

1. శివా ఇంజనీరింగ్ కంపెనీ
   స్టేషన్‌రోడ్, గుంటూరు-522 001
   ఫోన్ : 220827

2. శ్రీ మట్టుపల్లి శివసుబ్బారాయగుప్త,
   మట్టుపల్లివారివీధి కొత్తపేట,
   గుంటూరు–522 001.
   ఫోన్ : 223827

శ్రీరస్తు　　　　　ఓం నమః　　　　　శుభమస్తు

శ్రీ విఘ్నేశ్వరాయనమః

వక్తవ్యము

'లం నీలామ్బుదాభమతిశయరుచిరం స్మేరవక్త్రామ్బుజాభం
బ్రహ్మేశానస్తధర్మైః కతి కతి దివసైః స్తూయమానం పరం యత్।
నాసాధ్య మృషీన్ద్రైర్మునిమనుజవరైః సిద్ధసంఘైరసాధ్యం
గీన్ద్రాణామచిన్త్యమతిశయమతులం సాక్షిరూపం భజేఽహమ్॥

నల్లని మేఘమువలె మిగుల సుందరుడైనవాడు, చిరునవ్వు గూడిన ముఖపద్మముగలవాడు; ఈశానుడు, అనంతుడు, ధర్మదేవుడు మొదలగు దేవతలచే బహుదినముల నుండి సేవింపబడుచున్నవాడు; ఋషీంద్రుల ధ్యానమునకసాధ్యమైనవాడు; మునులు, మనుజవరులు, సిద్ధులు, మున్నగువారికి సాధ్యుడైనవాడు; యోగీంద్రుల కచింత్యుడు, సర్వవిషయములలోను వరేణ్యుడు, సాటిలేనివాడు, సాక్షిరూపుడునగు బాలముకుందుని సేవించుచున్నాను."

నేడు మానవసమాజములో నింత భేదభావములు, అస మానతలు, అశాంతి, ద్వేషము, మాత్సర్యము, మదము, మోహాదులు వ్యాపించియుండుటకు గారణమేమియని ప్రశ్నించు కొనిన నిరీశ్వరవాదమే యీ యుపద్రవములకు బీజ మైనట్లు తెలియుచున్నది. భగవంతు డున్నాడు. ఒక శక్తివంత మైన నిత్యతత్త్వమునుండియే యీ యసంఖ్యాకజగత్తులు బయల్వెలి అద్దానిచే పాలన మొనరింపబడి తుద కాశక్తిలోనే విశ్రమిం చున్నవి. ఈ ప్రకారముగ సృష్టిస్థితిప్రళయము లనాదికాలము నుండి సంభవించుచున్నవి.

భౌతిక విజ్ఞానద్వారమున సృష్టి రహస్యములను దెలిసి కొనుటకు మానవు డవిరళకృషి యొనరించుచున్నాడు, కాని యాకృషియపర్యాప్తముగనే యుండెను. ఈ సమస్తమునైన యండపిండ బ్రహ్మాండములకు గారణమై వీటి యన్నిటిని భ్రమింపజేయుచున్న నొక దివ్యశక్తి కలదనుట నిర్వివా దాంశము. ఆ శక్తిని ఆ శక్తికే కారణమైనశక్తిమంతుని యీ శ్రీమద్బ్రహ్మవైవర్త మహాపురాణములో నత్యంతవివేకపూర్ణ ముగ సాధికారికముగ, శ్రీకృష్ణద్వైపాయన వ్యాసదేవులు పరిపూర్ణముగ వర్ణించిరి.

అష్టాదశమహాపురాణములలో నొకటి యగు నీ మహా పురాణ మొకయతీంద్రియ విజ్ఞానము. కేవలము సృష్టిరహస్య

ములనేగాక భగవంతునితో దేహధారుల మైనమన సంబంధము లెట్లుండవలెనో, జగములను పూర్ణజ్ఞానవంతులుగ నొనరింప వలెనన్న, మానవ సమాజము పరిపూర్ణత్వమును బొందవలె నన్న మన కర్తవ్యము లేవో యీ గ్రంథరాజములో నత్యంత మనోహరముగ, నిర్దుష్టముగ బ్రతిపాదింపబడినవి. సంస్కృత భాషావైభవసంపన్న మగు నీ యుద్గ్రంథ మాసర్వేశ్వరేశ్వ రుని గృపచే ఆంధ్రవాఙ్మయమునం దత్యంతవిపులముగ లిపిబద్ధ మొనరించి సమర్పించుచున్నాము. ప్రస్తుత మీచిఱు పొత్తములో నా మహాగ్రంథసారమును మీరు గ్రహింపగలరు. అనతికాలములోనే యీ దివ్యగ్రంథమును శ్రీమదాంధ్రి బ్రహ్మవైవర్త మహాపురాణముగ సర్వాంగ సుందరముగ బ్రచురింపగలము.

ఎట్టి వ్యక్తియైన నీపవిత్రగ్రంథపఠనమాత్రముననే, శ్రవణ మాత్రముననే ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానమును యథాతథముగ బొంది సంస్కృతుడగుటయేగాక నానాప్రకారవ్యర్థవాగ్జాలములలో దగిలియున్నవారిని, క్షణికసిద్ధాంతము లనెడు కాననములలో భ్రమించువారిని దృఢవిశ్వాసయుక్తులగు దైవభక్తులుగ సచ్చరితులుగ మార్చగలడు. ఇట్లు సనాతనధర్మము పునః ప్రతిష్ఠితము కాగలదు. దుష్యంతుడు మహాసాధ్వి యగు శకుంతలను మఱచి ప్రవర్తించునట్లు నేడు మానవసమాజము మన స్వధర్మ మగుసనాతనధర్మమును విస్మరించి యాత్మ

విస్మృతికి లోనై యున్నది. అనేకము లగుసంధవిశ్వాసముల నడుమ భ్రమించుచు సత్యమును దర్శింప లేకయున్నది. ఈ శ్రీమదాంధ్రబ్రహ్మవైవర్త మహాపురాణ మనుశాస్త్రము మానవుల ఆత్మవిస్మృతిని ఖండించి, ఆత్మసాక్షాత్కారమును ప్రసాదింపగలదు.

ప్రపంచములో మానవు డెదుర్కొనుచున్న ప్రశ్న లన్నింటికిని నిందు సమాధానములు లభించును. ఈ మహా గ్రంథము సృష్టిరహస్యములను వెల్లడించుచు సృష్టికాధార మైన యనంతశక్తితత్త్వమును బ్రతిపాదించి, యయ్యాదిశక్తినే ధరించిన సకలకారణకారుడు, విశ్వంభరుడు, విశ్వవ్యాపకుడు, భక్తానుగ్రహకాతరుడు, సచ్చిదానందవిగ్రహుడు నగుభగవం తుని పరిపూర్ణ దివ్యసత్యనిత్యజ్ఞానానందశుద్ధబుద్ధస్వరూపమును పాఠకులచే దర్శింపజేయును.

ఈ యమూల్యరత్నరాజమును నింతకుమును దెవ్వరును నింతవిపులముగ ఆంధ్రవాఙ్మయమునకు సమర్పింపలేదు. ఆ సౌభాగ్యము నాకు భగవత్కృపవలన లభించినది. నన్ను నిమిత్తమాత్రునిగ వినియోగించి భగవంతుడు నాచే నాంధ్రీక రింప జేయించిన యీ మహాపురాణము సకలమానవసమాజ ములో,విశేషముగవిద్యార్థులలో, ఆధ్యాత్మికజ్ఞానమును,నైతిక

విలువలను, భగవద్భక్తిని, నిష్కామకర్మను, ధైర్యస్థైర్యాదులను నుద్దీపింపజేయగలదు. ఎనుబదినాల్గులక్షల జీవరాసులలో భ్రమించినపిదప జీవునకు మానవజన్మము లభించును. దయామయుడైన నాభగవంతుడు మనకు వివేచనాజ్ఞానమును బ్రసాదించెను. క్షుద్రజంతువులవలె మానవుడు కేవలము తన శరీర పోషణలోనే, తుచ్ఛములైన నైహికసుఖములలోనే తన అప్రాప్యమానవజన్మమును నిష్ఫలమొనరించుకొనవలెనా? మానవులు తమ జన్మమును సాఫల్యమెట్లొనరించుకొనవలెనో ఈగ్రంథాధ్యయమువలన క్షుణ్ణముగ తెలిసికొనగలరు. కావున నీ పవిత్రగ్రంథము విద్యాలయములలో ప్రబోధింపబడినచో, విద్యార్థులలో నేడు తాండవించుచున్న నశాంతి తొలగి యాత్మవిశ్వాసము ధైర్యము, సత్యతత్త్వపరిజ్ఞానము, భక్తి వినయవిధేయతలు, నైతికవిలువలు జాతీయభావములు, విశ్వమానవసౌభ్రాతృత్వము మొదలగు దివ్యగుణములు నిశ్చయముగ బెంపొందగలవు.

ప్రస్తుతగ్రంథమున నత్యంతప్రభావసమన్వితములైన వివిధ దేవతలకు సంబంధించిన మంత్రములు, స్తోత్రములు, కవచములు, భక్తుల యుపయోగార్థమైసంపూర్ణగ్రంథ మగునీ శ్రీమదాంధ్రబ్రహ్మవైవర్తమహాపురాణమునుండి సంగ్రహించి చేర్చితిమి. వీనిని నిత్యము పారాయణక్రమమున నుంచుకొన్న

వారికి సర్వాభీష్టములు సిద్ధించు ననుటలో నెట్టి సందేహమును లేదు. దానితోపాటు వారి తాపత్రియములుగూడ దొలగును. ఈ మంత్రిస్తోత్రికవచ పారాయణములవలన గలుగుఫలములను బ్రత్యక్షగము జూచుచుండుట జరుగుచున్నది. కావునమా యీ ప్రస్తుతకృషిని, భవిష్యత్కృషిని సఫల మొనరింప వలసినదిగ భక్తులైన పాఠకులను సవినయముగ బ్రార్థించు చున్నాము.

ఇట్లు

గుంటూరు
25-5-1978

భక్తజన దాసానుదాసుడు
మట్టుపల్లి శివసుబ్బరాయగుప్త

విషయసూచిక

శ్రీరాధామంత్రస్తోత్ర కవచములు :

శ్రీమహాలక్ష్మీ మహామంత్రస్తోత్ర కవచములు

శ్రీసరస్వతీ మహామంత్రస్తోత్ర కవచములు

శ్రీసూర్యమంత్రస్తోత్ర కవచములు

శ్రీరస్తు ఓంనమః శుభమస్తు

శ్రీగణేశ్వరాయ నమః

ఓం శ్రీం హ్రీం క్లీం శ్రీగణేశ్వరాయ బ్రహ్మరూపాయ చారవే
సర్వసిద్ధి ప్రదేశాయ విఘ్నేశాయ నమోనమః.

శ్రీమద్బ్రహ్మవైవర్త మహాపురాణసారసంగ్రహము

శ్లో॥ వన్దే కృష్ణం గుణాతీతం పరం బ్రహ్మాచ్యుతం యతః ।
అవిర్బభూవుః ప్రకృతిబ్రహ్మవిష్ణుశివాదయః ॥

(బ్రహ్మఖండము 1-4)

ఎవనినుండి ప్రకృతి, బ్రహ్మ, విష్ణు, శివాదులావిర్భవించిరో, ఆత్రిగుణాతీతుడు, పరబ్రహ్మము, బరమాత్మ, అచ్యుతుడునగు, శ్రీకృష్ణునకు నేను నమస్కరించెదను.

శ్లో॥ ధ్యాయన్తే ధ్యాననిష్ఠాః సురనరమనవో యోగినో యోగరూఢాః
సన్తః స్వప్నేపి సన్తం కతికతిజనిభి ర్యం న పశ్యన్తి తప్త్వా ।
ధ్యాయే స్వేచ్ఛామయం తం త్రిగుణపర మహానిర్వికారం నిరీహం
భక్తధ్యానైకహేతో ర్నిరుపమరుచిరశ్యామరూపం దధానమ్ ॥

(బ్రహ్మఖండము 1-3)

ధ్యానపరాయణులైన దేవతలు, మనుష్యులు, స్వాయంభువులైనమనువులు మొదలైనవారెవనిని ధ్యానిం

చెదరో, యోగసిద్ధు లైనమహాయోగు లెవనిని సదా ఆరాధించెదరో, జాగ్రత్స్వప్ననిద్రావస్థలయం దంతట విద్యమానుడై యున్న యాపరమేశ్వరుని సాధకు లనేకజన్మలయందు దపము నాచరించియు గానలేకున్నారో, ఆత్రిగుణాతీతుడైన, స్వేచ్ఛామయుడైన, నిర్వికారు డైనపరమాత్మ కేవలము త న్నాశ్రయించిన యనన్యభక్తజనులకొఱకే, వారికి స్వధామమును ప్రసాదించుటకొఱకే, నిరీహమైన, పరమమనోహరమైన శ్యామసుందరరూపమును ధరించెను. అట్టిశ్రీకృష్ణుని నేను ధ్యానించెదను.

శ్లో॥ వదన్తి తత్తత్త్వవిదస్తత్త్వం యద్జ్ఞాన మద్వయమ్ ।
బ్రహ్మేతి పరమాత్మేతి భగవానితి శబ్ద్యతే ॥

(భాగవతము-ప్రథమస్కంధము-2వ అధ్యాయము శ్లో-11)

బ్రహ్మము, పరమాత్మ, భగవాను డనునీదివ్యనామములు కేవల మొకేయొక అద్వయపరమదివ్యనిత్యసత్యతత్త్వమునకే క్రమముగ లీలానురూపము లైనమూడు నామములు. మహాజ్ఞానసంపన్నులు, సత్యతత్త్వవిదులు నైనభక్తాగ్రగణ్యులు నిత్యసత్యమును బరిపూర్ణముగ దెలిసికొని, ఆసచ్చిదానందమయుని బరబ్రహ్మమని, పరమాత్మయని భగవాను డనికీర్తించిరి.

ఈపరమతత్త్వయుక్తు డైనభగవంతుని భ్రుకుటివిలాసమాత్రముననే లీలగ సర్వజగన్నిర్మాణము, పాలనము,

సంహారము సంభవించును. సచ్చిదానందవిగ్రహుఁ డైనభగ వంతుడు ప్రాకృతగుణరహితు డైననిర్గుణుడు, సర్వేశ్వరేశ్వ రుడు, సర్వశక్తిసమన్విత యైనఆద్యప్రకృతి కర్త్రియు. పర బ్రహ్మమనగా అఖండజ్యోతిస్వరూపము; పరమాత్మయనగా సకలజగములందు చరాచరజీవుల హృదయాంతరంగముల యందు, లోపల, బయట అంతట నిండియున్న సర్వేశ్వరుడు. భగవాను డనగా అఖండజ్యోతిఃపుంజమునకు గారణుడు; బ్రహ్మజ్యోతియాదివ్యపురుషునినుండియుద్భవించినదే. యోగు లద్దానియందే యేకీభావము పొందెదరు. సర్వత్ర నిండియున్న భగవంతుని దివ్యనామమే పరమాత్మ. సర్వకారణకారణుడై బ్రహ్మజ్యోతితో బ్రకాశించు సచ్చిదానందవిగ్రహమే భగ వానుడు. అనన్యభక్తజను లకుంఠ భక్తియోగసాధనద్వార మున దమ హృదయాంతరంగమం దున్నపరమాత్మను దెలిసి కొనుటయేగాక, బ్రహ్మజ్యోతికి కారణభూతుడై, సనా తనుడై, పరమాత్మయై, ప్రాకృతగుణరహితుడై, దివ్యగుణ సంపన్నుడై, స్వస్వరూపస్థితు డైనసచ్చిదానందమయవిగ్ర హుని దర్శించి సేవించి దివ్యపరంధామమును జేరెదరు.

భగవంతుడు సర్వస్వతంత్రుడు, సమస్తకారణకార ణుడు; సర్వబీజస్వరూపిణి యైనఆద్యప్రకృతి మహాప్రళయ కాలమందు భగవంతునియందే విలీనయగును. భగవంతుడు సృష్టికొఱకు సంకల్పించిన బ్రకృతి ఆయననుండి ప్రాదుర్భ

వించి, జగన్నిర్మాణమందు ప్రయోశీల కాగలదు. ఈప్రకృతి భగవంతునకు భిన్నశక్తి కాదు. అగ్నియందు దాహశక్తి యెట్లుండునో అట్లే లీలగ ప్రకటాప్రకటరూపముల ప్రకృతి భగవంతునియందే యుండును. పరమాత్ముని యిచ్ఛాను సారముగనే విభిన్నరూపములు గల యీ యద్భుతసృష్టి ప్రాదుర్భవించును. శ్రీబ్రహ్మవైవర్తమహాపురాణమందా పరబ్రహ్మమైన, పరమాత్ముడైన, సచ్చిదానందవిగ్రహుడైన భగవంతుని దివ్యనామమే శ్రీకృష్ణుడు. పరమోత్కృష్టమైన, పవిత్రాతిపవిత్రమైన, దివ్యాతిదివ్యమైన, చిన్మయమైన, నిత్యమైన, సత్యమైనగోలోకపరంధామమే శ్రీకృష్ణ భగవానుని లీలాధామము. నిర్గుణపరబ్రహ్మస్వరూపమై, నిరాకారమైనయఖండతేజోమండలమధ్యమున అనంతకోటి సూర్యప్రకాశసమన్వితుడు, పురుషోత్తముడునైనశ్రీకృష్ణ భగవానుడు నిత్యము విరాజమానుడై యుండును.

ఆ భక్తానుగ్రహవిగ్రహుని దివ్యరూప మత్యంతసుంద రము, రమణీయము, పరమమనోహరము. ఆ నిత్యనవకిశో రుడు జలజభవాదిదేవమునిసన్నుతతీర్థపాదారవిందుడు, నిర్మల నవరత్ననూపురవిరాజితకౌస్తుభభూషణాలంకృతుడు, సము జ్జ్వలతులసీకురంగమదవాసనావాసితదివ్యదేహుడు, శ్రీనిలయ శరీరుడు, భానుశశాంకలోచనుడు, శ్రీరాధాహృదయస్థితుడు, సకలపాతకహరుడు, సర్వలోకపావనుడు, భువనాతీతగుణాశ్ర యుడు, శ్రీవత్సాంకితకౌస్తుభస్ఫురితరాధాచారువక్షస్థ్సలశ్రీ

విభ్రాజితుడు, నవీననీరదశ్యామలవర్ణుడు, రాజీవనయనుడు, ద్విభుజుడు, మురళీగానవినోది, అనంతకోటిసూర్యప్రకాశ సమన్వితుడు.

శ్రీకృష్ణుడు సర్వజీవుల కేకైకాశ్రయుడు, సమస్త శక్తులకు మూలపురుషుడు, సర్వాతీతుడు, సర్వవ్యాపి, పరిపూర్ణతము డైనపురుషోత్తముడు. అనన్యభక్తిని, దాస్య సౌభాగ్యములను, సమస్తైశ్వర్యములను ప్రసాదించుటయే శ్రీకృష్ణుని స్వభావము. సకలసృష్టికి స్రష్ట యైనబ్రహ్మదేవుని యాయుర్దాయ మీపరమపురుషున కొకనిమేషకాలము మాత్రమే.

శ్లో॥ కృషిరుత్కృష్టవచనో ణశ్చ సద్భక్తివాచకః ।
అశ్చాపి దాతృవచనః కృష్ణం తేన విదుర్బుధాః ॥
కృషిశ్చ పరమానన్దే ణశ్చ తద్దాస్యకర్మణి ।
తయోర్దాతా చ యో దేవస్తేన కృష్ణః ప్రకీర్తితః ॥
కోటిజన్మార్జితే పాపే కృషిః క్లేశే చ వర్తతే ।
భక్తానాం ణశ్చ నిర్వాణే తేన కృష్ణః ప్రకీర్తితః ॥
సహస్రనామ్నాం దివ్యానాం త్రిరావృత్త్యా చ యత్ఫలమ్ ॥
ఏకావృత్త్యా తు కృష్ణస్య తత్ఫలం లభతే నరః ॥
కృష్ణనామ్నః పరం నామ న భూతం న భవిష్యతి ।
సర్వేభ్యశ్చ పరం నామ కృష్ణేతి వైదికా విదుః ॥
కృష్ణ కృష్ణేతి హే గోపీ యస్తం స్మరతి నిత్యశః ।

జలం భిత్త్వా యథా పద్మం నరకాదుద్ధరేచ్ఛ సః ॥
కృష్ణేతి మఙ్గలం నామ యస్య వాచి ప్రవర్తతే ।
భస్మీభవన్తి సద్యస్తన్మహాపాతకకోటయః ॥
అశ్వమేధసహస్రేభ్యః ఫలం కృష్ణజపస్య చ ।
వరం తేభ్యః పునర్జన్మ నాతో భక్తపునర్భవః ॥
సర్వేషామపి యజ్ఞానాం లక్షాణి చ వ్రతాని చ ।
తీర్థస్నానాని సర్వాణి తపాంస్యనశనాని చ ॥
వేదపాఠసహస్రాణి ప్రాదక్షిణ్యం భువః శతమ్ ।
కృష్ణనామజపస్యాస్య కలాం నార్హన్తి షోడశీమ్ ॥

(శ్రీబ్రహ్మవైవర్తము-శ్రీకృష్ణజన్మఖండము 111. 32-41)

'కృషి' ఉత్కృష్టవాచకము, 'ణ' సద్భక్తివాచకము, 'అ' దాతృవాచకము. ఉత్కృష్టమైనసద్భక్తిని బ్రసాదించు దైవముగావున భగవంతుని విద్వాంసులు గృష్ణు డందురు. 'కృషి'యనగ పరమానందము, 'ణ'దాస్యసౌభాగ్యము. ఈ రెండింటిని బ్రసాదించు దైవమునే కృష్ణు డందురు. జీవుల కోటిజన్మార్జితపాపపుంజములు, క్లేశములు 'కృషి'శబ్దార్థము. 'ణ'ఆసర్వపాపముల వినాశవాచకము. భక్తుల పాపక్లేశములను నశింపజేయువాడు గావున భగవంతుని గృష్ణు డనికీర్తింతురు. సహస్రదివ్యనామములను మూడుపర్యాయములు జపించిన నేఫలము ప్రాప్తించునో ఆ ఫల మంతయు కేవలమొకేయొకసారి కృష్ణనామ ముచ్చరించిన మనుష్యునకు సుల

భముగ లభింపగలదు. విద్వాంసులైన వేదవిదుల కథన మేమ నగ గృష్ణదివ్యనామముకంటె ఉత్కృష్టము మఱియొకటిలేదు, ఉండదు, ఉండబోదు. 'కృష్ణ', 'కృష్ణ' యనుచు నిత్యము స్మరించు మానవుడు జలములను భేదించి కమల ముద్భవించు నట్లు నరకమునుండి యుద్ధరింపబడగలడు. కృష్ణ యనుమంగళ నామ మెవని వాణియందు యుండునో వాని కోటానుకోట్ల మహాపాతకము లాక్షణమునందే భస్మములు కాగలవు. కృష్ణ నామజపఫలము సహస్రాశ్వమేధయజ్ఞముల ఫలములకంటె నత్యంతశ్రేష్ఠము; ఎందువలెననగా యజ్ఞములవలన మరల జన్మము ప్రాప్తించును; కాని శ్రీకృష్ణనామజపము భక్తులను జననమరణచక్రమునుండి విముక్తుల నొనరింపగలదు. సమస్త యజ్ఞఫలములు, లక్షాధికవ్రతఫలములు, తీర్థస్నానఫలములు, సర్వతపఃఫలములు, ఉపవాసవ్రతఫలములు, సహస్రవేదపాఠ ఫలములు, వందలాదిగజేసిన పృథ్వీప్రదక్షిణఫలములు మొద లగునవన్నియు శ్రీకృష్ణనామసంకీర్తనఫలమందు బదునాఱవ యంశమునకైనను సరిరావు.

'కృష్'సర్వార్థవాచకము, 'ణ'అనగ బీజమని అర్థము; సర్వబీజస్వరూపుడు, పరబ్రహ్మము, పరమాత్మయు నగుభగ వంతునే కృష్ణు డనిభక్తజనులు సంకీర్తన మొనరింతురు. జగ న్నిర్మాణమునకుసంకల్పించి భగవానుడగు శ్రీకృష్ణుడు స్వయ ముగ రెండురూపముల బ్రకటితు డయ్యెను. ప్రథమరూపము

పురుషుడు, రెండవరూపము ప్రకృతి. ఆ మూలప్రకృతియే శ్రీరాధ. ఆమె పరబ్రహ్మస్వరూపిణి, నిత్యసనాతని. ఆద్య ప్రకృతియు ఈశ్వరీశక్తియునగు శ్రీరాధ యైదురూపముల ప్రాదుర్భవించెను. 1. శివస్వరూపిణి, నారాయణి, సంపూర్ణ బ్రహ్మస్వరూపిణి, భగవతిదుర్గ. 2. శుద్ధసత్యస్వరూపిణియైన శ్రీహరిశక్తి, సర్వసంపదలకు నధిష్ఠాత్రీదేవి యైనశ్రీమహాలక్ష్మి. 3. బుద్ధికి, వాణికి, విద్యకు, జ్ఞానమునకు నధిష్ఠాత్రిదేవి యైనసరస్వతి. 4. బ్రహ్మతేజసంపన్న, శుద్ధసత్త్వమయి, బ్రహ్మకు బరమప్రియశక్తి యైనసావిత్రి (గాయత్రి). 5. శ్రీకృష్ణభగవానుని హృదయేశ్వరి, సంపూర్ణదేవతలయం దగ్రగణ్య, సర్వలక్షణవిలక్షణ, అనుపమేయ, అతులితసౌందర్యరాశి, సద్గుణసమూహసంపన్న, మధురభక్తిసమన్విత, చిన్మయరూపిణి యైనశ్రీకృష్ణుని ప్రియప్రాణవల్లభ శ్రీరాధ. ఈయైదుమూలప్రకృతులనే సర్వసారస్వరూపలని, పరమాద్యలని, సనాతనశక్తులని, పరమానందస్వరూపిణులని, సకలారాధ్యలని భక్తులు కీర్తింతురు.

మూలప్రకృతి, యీశ్వరియగునీరాధకళలనుండి కళాంశములనుండి కళాకళాంశములనుండి యనేకపవిత్రశక్తు లుద్భవించినవి. గంగ, తులసి, మనస, దేవసేన, షష్ఠి, మంగళచండి, కాళి, పృథ్వి, స్వాహా, స్వధ మొదలగుస్త్రీశిరోమణు లందఱు జనని యగురాధనుండియే ప్రాదుర్భవించిరి. సర్వ

జగములం దున్నసమస్తస్త్రీలు ఈ మూలప్రకృతిశక్తి నుండియే ప్రాదుర్భవించిరి. అందువలన స్త్రీల నవమానించిన ప్రకృతిశక్తినే యవమానించినట్లు భావింపవలెను. (యోషితామపమానేన ప్రకృతేశ్చ పరాభవః॥ శ్రీబ్రహ్మవైవర్తము - బ్రహ్మఖండము - 30వ అ - 16శ్లో॥).

మూలప్రకృతియగు శ్రీరాధనుండి కమలాలయ యగు రమ ప్రాదుర్భవించెను. అట్లే శ్రీకృష్ణభగవానుడుకూడ రెండురూపముల విభక్తుడైనాడు. దక్షిణభాగము స్వయముగ శ్రీకృష్ణుడు కాగా, వామభాగము చతుర్భుజుడైన శ్రీమన్నారాయణుడయ్యెను. శ్రీకృష్ణపరమాత్మగోలోకమందును, చతుర్భుజుడైన శ్రీమన్నారాయణుడు వైకుంఠమందును విరాజిల్లెదరు. శ్రీకృష్ణుని వామభాగమునుండి ప్రాదుర్భవించిన శంకరభగవానుడు శివలోకమందు గొలువుండును. గోలోక, వైకుంఠ, శివలోకము లప్రాకృతాకాశమం దున్నదివ్యచిన్మయాక్షరలోకములు. జననియగు రాధయందు శ్రీకృష్ణుడు తన యఖండదివ్యతేజమును ప్రవేశింపజేయగా నామెనుండి యొక మహాడింభ ముద్భవించెను. ఆ మహాడింభమే మహావిరాట్పురుషునిగ బరిణామమొందెను. ఆ విరాట్పురుషుడు స్థూలములలో స్థూలతముడు. శ్రీరాధాకృష్ణనందను డైనయాయన రోమకూపములందే యసంఖ్యాకబ్రహ్మాండములు వర్తమానములై యున్నవి. ప్రతిబ్రహ్మాండము క్షుద్రవిరాట్పురుషు

డైనవిష్ణువునం దుండును. భగవంతుడు సృష్టిపాలనసంహార కార్యముల కొఱకు బ్రహ్మవిష్ణురుద్రాదులను బ్రత్యేక బ్రహ్మాండమందు నియమించెను.

పరాత్పరపరబ్రహ్మము, పరమాత్మయు, భగవంతుడు నైనశ్రీకృష్ణుని పవిత్రదివ్యచరితముతో శ్రీబ్రహ్మవైవర్త మహాపురాణ మంతయు నోతప్రోతమై యున్నది. సకలమానవాళిని దరింపజేయుటకే శ్రీకృష్ణుని దివ్యలీలలను వ్యాసమహర్షి శ్రీబ్రహ్మవైవర్త మహాపురాణమందు వర్ణించెను. ఏకైక పరమతత్త్వము శ్రీకృష్ణు డని, యాయనశక్తి శ్రీరాధయని యీపురాణమందు బ్రతిపాదింపబడెను. భగవంతు డైన శ్రీకృష్ణుడే మహావిష్ణువు, విష్ణువు, నారాయణుడు, శివుడు, గణేశ్వరుడు, కార్తికేయుడు మొదలగువారు. శ్రీరాధాదేవియే దుర్గ, సరస్వతి, మహాలక్ష్మి, సావిత్రి, తులసి మొదలగు సకలదేవీ స్వరూపము.

బ్రహ్మవైవర్తశబ్దమున కర్థ మేమనగ - బ్రహ్మణో వివర్తః (పరిణామః) "బ్రహ్మ వైవర్తః". అందువలన బరబ్రహ్మము పరిణామము చెంది తననుండి యఖిలజగములను సృష్టించెను. సకలచరాచర బ్రాణులకు, జగములకు నాద్యా ప్రకృతికి బీజము, ఆ పరబ్రహ్మపరమాత్మ యైనశ్రీకృష్ణ భగవానుడే.

శ్లో॥ వివృతం బ్రహ్మకార్త్స్న్యం చ కృష్ణేన యత్ర శౌనక ।
బ్రహ్మవైవర్తకం తేన ప్రవదన్తి పురావిదః ॥
(శ్రీ బ్రహ్మవైవర్తము-బ్రహ్మఖండము-1 వ అ శ్లో-61)

శౌనకమహర్షీ! ఈపురాణమందు శ్రీకృష్ణభగవానుడు తన పూర్ణబ్రహ్మస్వరూపమును వివృత (ప్రకటిత) మొన రించెను. అందువలననే పురాణవేత్త లీపవిత్రసంహితను శ్రీబ్రహ్మవైవర్తమని కీర్తించిరి.

బ్రహ్మ అనగ సకలసృష్టిబీజస్వరూపుడైనభగవానుడు (God), వైవర్త మనగ సకలజగన్నిర్మాణశీలయైన ప్రకృతి (Nature). ప్రకృతిభగవంతుల దివ్యచరితవిశదవర్ణనమే యీ శ్రీబ్రహ్మవైవర్తమహాపురాణము (This Scripture is the elaborate history of God and Nature). బ్రహ్మ మనగా సకలచరాచరజీవరాసులకు దండ్రి, వైవర్త మనగా దల్లి. మన తలిదండ్రుల పవిత్రదివ్యచరితమే యీ శ్రీబ్రహ్మవైవర్తమహాపురాణము.

ప్రాకృతాకాశమున కావల జిన్మయవ్యోమములో విరాజిల్లు దివ్యగోలోకపరంధామమున సకలదేవత లేకత్రితులై కార్తికపౌర్ణమిా శుభసమయమున జననియగు శ్రీరాధాదేవి మహోత్సవము లొనరింప నారంభించిరి. ఆ మహోత్సవములో బ్రహ్మప్రేరితుడై మహాదేవుడు శ్రీరాధా

కృష్ణులను ప్రస్తుతించుచు దివ్యగాంధర్వగాన మొనరించెను. ఆ పరమభాగవతోత్తముని మధురగానలహరులను సకలదేవతలు మైమఱచి మూర్ఛిల్లిరి. వారు మరల మూర్ఛనుండి మేల్కాంచి సకలగోలోకమును జలమయముగ దర్శించి శ్రీరాధాకృష్ణులను గానక యాశ్చర్యచకితులై చింతాక్రాంతులైరి. మహాదేవుని దివ్యహరినామసంకీర్తనకు ప్రసన్నులై శ్రీరాధాకృష్ణులు ద్రవించి జలరూపమున గోలోకము నాప్లావిత మొనరించినారని జగద్విధాతయగు బ్రహ్మ గ్రహించి మరల దమ దివ్యసందర్శన మొసంగవలసినదిగ జగన్మాతాపితరుల ననేకవిధముల బ్రార్థించెను. శ్రీరాధాకృష్ణులు బ్రహ్మదేవు నిట్లాదేశించిరి. "బ్రహ్మదేవా! వేదముల కంగభూతము, విశిష్టమంత్రసమన్వితము, పరమమనోహరమైన మా యిర్వురి దివ్యచరితసమన్వితమై, స్తోత్రధ్యానపూజావిధాన మంత్రకవచయుక్తమైన మహాపురాణమును మహాదేవునిచే బ్రవచింప జేయుము. స్వయముగ శంకరుడే యట్టి దివ్యపురాణమును బ్రవచించెద నని ప్రతిజ్ఞ యొనరించిన మేము మరల సాక్షాత్కరింపగలము".

శ్రీరాధాకృష్ణులనాజ్ఞ శిరోధార్యముగ నెంచి శంకరుడు శ్రీరాధాకృష్ణాంగ సంభవములై గోలోకమందు బ్రవహించు జలములను హస్తములం దిడుకొని యట్టిదివ్యచరితమునే బ్రవచించెదనని ప్రతినగావించెను. మహాదేవుడు

హస్తములందు ధరించి ప్రతినగావించిన జలములే పవిత్ర గంగాజలములు. శివుడు ప్రతిజ్ఞ యొనరింపగనే సకలవిశ్వము లకు జననీజనకులైన శ్రీరాధాకృష్ణులు దేవసభామధ్యములో సాక్షాత్కరించి దమ దివ్యదర్శన మొసంగిరి. ఆపరమ పురుషుని, ఆ పరాశక్తిని గన్నుల కఱవుదీర దర్శించి బ్రహ్మశివాది దేవత లందఱు బ్రహ్మానందభరితులైరి. తా నొనరించిన బ్రతిజ్ఞను బాలించుటకు మహాదేవుడు బ్రహ్మదేవునితో గలసి శ్రీకృష్ణపరమాత్మదివ్యముఖారవిందమునుండి శ్రీబ్రహ్మవైవర్తమహాపురాణతత్త్వరహస్యములను శ్రవణ మొనరించి ప్రథమమున నీ సంహితను సమగ్రగ్రంథరూపమున బ్రవచించెను. శ్రీబ్రహ్మవైవర్తమహాపురాణమును ప్రప్రథమమున బ్రహ్మదేవుడు ధర్మదేవత కుపదేశించెను, ఆయన శ్రీమన్నారాయణఋషీంద్రున కుపదేశించెను.

శ్లో॥ నారాయణర్షిర్భగవాన్ప్రదదౌ నారదాయ చ ।
నారదో వ్యాసదేవాయ ప్రదదౌ జాహ్నవీతటే ॥

(శ్రీబ్రహ్మవైవర్తము-బ్రహ్మఖండము-1, 64)

శ్రీనారాయణఋషి శ్రీబ్రహ్మవైవర్తమును నారదున కుపదేశింపగా నారదమహర్షి శ్రీకృష్ణద్వైపాయన వ్యాసునకు బ్రసాదించెను. వ్యాసమహర్షి శ్రీబ్రహ్మవైవర్త మహాపురాణమును బదునెనిమిదివేల శ్లోకములలో ఛందో

బద్ధ మొనరించి సకలవిశ్వకళ్యాణార్థమై మానవాళికి ప్రసాదించెను. ఇదియే శ్రీబ్రహ్మవైవర్త మహాపురాణ సంభవ చరితము.

ఈదివ్యపురాణమందుభగవద్భక్తి, యోగములు, సదాచారములు, వైష్ణవులయొక్క, భక్తులయొక్క మహిమలు, మనుష్యధర్మములు, నారీధర్మములు, పతివ్రతాలక్షణములు, అతిథిసేవ, గురుమహిమ, జననీజనకులమహిమ, రోగవిజ్ఞానము, స్వాస్థ్యనియమములు, లాభదాయకౌషధములు, వృద్ధత్వమును నివారించుసాధనములు, ఆయుర్వేదమును గుఱించి పదునల్వురు నాచార్యులు నిర్మించిన వైద్యగ్రంథములు, భౌగోళికవిజ్ఞానము, అణువిజ్ఞానము, కాలజ్ఞానము, బ్రహ్మాండవర్ణనము, దివ్యలోకములవర్ణనము, భక్ష్యాభక్ష్య, శకునాపశకున, పాపపుణ్యావర్ణనములు మొదలగువిషయము లత్యంత విపులముగ వర్ణింపబడినవి. ఇవియేగాక చమత్కారపూర్ణము లైనయనేకసిద్ధమంత్రములను, తన్మంత్రానుష్ఠానక్రమములను, సకలదేవతాధ్యానములను, స్తోత్రములను, కవచములను శ్రీవ్యాసమహర్షి ఈదివ్యపురాణమందు ప్రతిపాదించెను. అనేక సూక్తులుకూడ నీగ్రంథమందు వర్ణింపబడినవి.

ఈపవిత్రదివ్యపురాణమందు నాల్గుఖండములు గలవు.

1. బ్రహ్మఖండము 2. ప్రకృతిఖండము 3. గణపతిఖండము 4. శ్రీకృష్ణజన్మఖండము.

శ్లో॥ బ్రహ్మఖణ్డే సర్వబీజం పరబ్రహ్మనిరూపణమ్ ॥
తతః ప్రకృతిఖణ్డే చ దేవీనాం చరితం శుభమ్ ॥
తతో గణేశఖణ్డే చ తజ్జన్మ పరికీర్తితమ్ ॥
శ్రీకృష్ణజన్మఖణ్డం చ కీర్తితం చ తతః పరమ్ ॥

(శ్రీబ్రహ్మవైవర్తము-బ్రహ్మఖండము 1-అ)

బ్రహ్మఖండమం దంతయు సకలబీజస్వరూప మైన పరబ్రహ్మపరమాత్మ (శ్రీకృష్ణభగవానుని) దివ్యతత్త్వనిరూపణము కలదు. ప్రకృతిఖండమందు దివ్యదేవాంగనల శుభచరితవర్ణనములు కలవు. గణపతిఖండమందు గణేశ్వరుని ప్రాదుర్భావాదివృత్తాంతములు వర్ణింపబడినవి. శ్రీకృష్ణజన్మఖండమం దాభగవంతుని దివ్యావతారలీలావర్ణనములు గలవు.

శ్లో॥ వన్దే కృష్ణం గుణాతీతం పరం బ్రహ్మచ్యుతం యతః ।

పరబ్రహ్మము, పరమాత్మ, గుణాతీతుడు, అచ్యుతుడు నగు శ్రీకృష్ణున కివే నా వందనములు.

శ్లో॥ అవిర్బభూవుః ప్రకృతి బ్రహ్మవిష్ణుశివాదయః ।

ప్రకృతి బ్రహ్మ శివాదు లందఱు శ్రీకృష్ణుని నుండియే యావిర్భవించిరి.

విశ్వమందు బ్రకృతిస్థితు డై నపరమాత్మ, ప్రకృతి అష్టాదశకళలతో విరాజిల్లుచుందురు. ఆ కళలను వర్ణించుటకే పదునెనిమిది పురాణము లావిర్భవించినవి.

1. బ్రహ్మపురాణము 2. పద్మపురాణము 3. వైష్ణవ పురాణము 4. వాయుపురాణము 5. శ్రీమద్భాగవతపురాణము 6. నారదపురాణము 7. మార్కండేయపురాణము 8. అగ్నిపురాణము 9. భవిష్యపురాణము 10. శ్రీ బ్రహ్మవైవర్తమహాపురాణము 11. లింగపురాణము 12. వరాహపురాణము 13. స్కందపురాణము 14. వామనపురాణము 15. కూర్మపురాణము 16. మత్స్యపురాణము 17. గరుడ పురాణము 18. బ్రహ్మాండపురాణము.

సృష్టివిజ్ఞానప్రతిపాదకము లైనవిజ్ఞానశాస్త్రములే పైనుదహరింపబడిన పదునెనిమిదిపురాణములు. ఈపురాణములందు దశమస్థానమును శ్రీబ్రహ్మవైవర్తమహాపురాణ మలంకరించెను. ఈపురాణమందు బదునెనిమిదివేల శ్లోకములు గలవు.

భగవంతుని యవతారదివ్యలీలలందు రాధాదేవి శ్రీదాముని శాపమువలన భారతవర్షమం దవతరింపవలసివచ్చెను. శ్రీకృష్ణుని వీడి భూమిపై నవతరించుసమయమున రాధ విచారమును బ్రకటింపగా గృష్ణుడామెతో నిట్లనెను. "రాధా!

నీవే నా శక్తిస్వరూపము. నేను సదా నీయందే యనురక్తి గలిగియుందును. నీవు మూలప్రకృతివి, యీశ్వరివి. నీ నామము, దేహము, కర్మలు మొదలగునవి యన్నియు దివ్యములు. నీవు త్రిగుణాత్మికవు, నేను నీ యాత్మను. దేవీ! నీ సంయోగమును బొందియే నేను చైతన్యవంతుడనైతిని. శరీరము లేనిదే యాత్మ యెట్లుండును? ఆత్మ లేనిదే శరీర మెట్లుండును? నీవు లేనిదే నే నదృశ్యుడను నేను లేనిదే నీవు లేవు. మన కిరువురకు భేదము లేదు.

శ్లో॥ యథా క్షీరే చ ధావల్యం దాహికా చ హుతాశనే ।
భూమౌ గన్ధో జలే శైత్యం తథా త్వయి మమ స్థితిః ॥
ధావల్యదుగ్ధయోరైక్యం దాహికానలయోర్యథా ।
భూగన్ధజలశైత్యానాం నాస్తి భేదస్తథాఽఽవయోః ॥
(శ్రీబ్రహ్మవైవర్తము--శ్రీకృష్ణజన్మఖండము 6.217-6-218)

క్షీరములందు ధవళత్వము, అగ్నియందు దాహకశక్తి, పృథ్వియందు గంధము, జలములందు శీతలత్వము నుండునట్లు నాయందు నీవు మిళితవై యున్నావు. అవి భేదాభావరూపమున నైక్యములై యున్నట్లు పురుషప్రకృతుల మైనమన యందు భేదము లేదు.

శ్లో॥ మయా వినా త్వం నిర్జీవా చాదృశ్యోఽహం త్వయా వినా ॥
స్వయమాత్మా యథా నిత్యస్తథా త్వం ప్రకృతిః స్వయమ్ ।

సర్వశక్తి సమాయుక్తా సర్వాధారా సనాతనీ ॥
మమ ప్రాణసమా లక్ష్మీర్వాణీ చ సర్వమఙ్గలా ।
బ్రహ్మేశానన్తదర్శశ్చ త్వం మే ప్రాణాధికా ప్రియా ॥

అయోనిసంభవా త్వం చ భవితా గోకులే సతి ।
అయోనిసంభవోఽహం చ నాఽఽవయోర్గర్భసంస్థితః ॥

నేను లేనిదే నీవు నిర్జీవము; నీవు లేనిదే నే నదృశ్యు డను. స్వయముగ నాత్మనైన నే నెట్లు నిత్యుడనో యట్లే సాక్షాత్తుగ ప్రకృతిస్వరూపిణి వైననీవు నిత్యవే. నీయందు సమస్తశక్తులు సమన్వితములై యున్నవి. నీవు సర్వాధార మైన సనాతనశక్తివి. లక్ష్మి, సరస్వతి, పార్వతి, శివుడు, బ్రహ్మ, ఆదిశేషుడు, మొదలగువా రందఱు నాకు ప్రాణసమా నులు. కాని నీవు నాకు నా ప్రాణములకంటె నధికప్రియు రాలవు. సతీ! నీవు గోకులమం దయోనిజవుగ నుద్భవింపుము. నేనుగూడ నయోనిజుడనై స్వయముగ నవతరించెదను. నిత్యుల మైనమనకు గర్భస్థితి కలుగ దనిగ్రహింపుము.

శ్రీకృష్ణపరమాత్మ మధురలో దేవకీవసుదేవులకు దివ్యపుత్రునిగా నవతరించి గోకులమునకు జని యశోదానందు లకు గారాలపట్టియై యనేకదివ్యలీలల నొనరించెను. గోకుల బృందావనమం దాసర్వేశ్వరుడు జననియగు రాధా సహిత గోపికలతో మధురరాసక్రీడల నొనరించెను. ఆదివ్య

మధురలీలల విశదవర్ణనమే యీ వైష్ణవజనప్రాణప్రియ మైన మహాపురాణమందు ప్రతిపాదింపబడెను. గోలోకమందు గోకులములో శ్రీరాధాకృష్ణు లొనరించిన దివ్యలీలాచరితము లతో నీ పురాణము సంపూర్ణముగ నోతప్రోతమై యున్నది. ఈపురాణమందు పురాణలక్షణానుసారముగ నన్యాన్యోప యోగవిషయములను గురించియు యథేష్టవర్ణనము కలదు.

శ్రీకృష్ణ, నారాయణ, విష్ణు, శ్రీరామ, శివ, రాధాది దివ్యనామముల యుత్పత్తి, వారి మాహాత్మ్యములు ఈపురాణమందు వర్ణింపబడినవి. ఎందఱో ప్రసిద్ధపురుషుల పూర్వజన్మేతిహాసములు వర్ణింపబడినవి. ఈయితిహాసముల వలన మానవుల హృదయములం దంకురించు శంకలకు సమా ధానములు లభించును. శ్రీకృష్ణుని నారాధించి ధన్యలైన విప్రపత్నులు పూర్వజన్మములందు సప్తర్షి పత్నులని, ధేనుకా సురుడు బలిచక్రవర్తికుమారు డైనసాహసికు డని, కుబ్జ శూర్పణఖయని, ప్రద్యుమ్నుడు మన్మథుడని, మిథ్యావాసు దేవు డైనశృగాలుడు సుభద్రు డనుభగవంతుని ద్వార పాలకుడని, రాయణపత్ని యైనరాధ బృందాదేవి యనియీ మొదలగు రహస్యము లెన్నియో శ్రీకృష్ణజన్మఖండములో విపులముగ వర్ణింపబడినవి.

పాఠకులారా! భగవంతుడు సదా భక్తాధీను డని శ్రీ బ్రహ్మవైవర్తమందు నిరూపింపబడినది.

శ్లో॥ ధ్యాయన్తే వైష్ణవాః శశ్వద్గోవిన్దపదపఙ్కజమ్।
ధ్యాయతే తాంశ్చ గోవిన్దః శశ్వత్తేషాం చ సన్నిధౌ ॥
సుదర్శనం సంనియోజ్య భక్తానాం రక్షణాయ చ ।
తథాఽపి నహి నిశ్చిన్తోఽవతిష్ఠేద్భక్తసంనిధౌ॥
(శ్రీబ్రహ్మవైవర్తము-బ్రహ్మఖండము 11. 44-45)

వైష్ణవజనులు సదా గోవిందుని పదపంకజములనే ధ్యానింతురు. గోవిందుడు సదా యాభక్తుల చెంతనే విరాజిల్లుచు వారినే ధ్యానించును. ఆ భక్తుల రక్షణకొఱకు సుదర్శనచక్రమును నియమించినను బరంధాముడు తృప్తి చెందక తానే స్వయముగ భక్తులచెంత నివసించును.

వైష్ణవభక్తుల స్వరూపము, మాహాత్మ్యము నెట్లు వర్ణింపబడెనో యవధరింపుడు.

శ్లో॥ అవైష్ణవో ద్విజాద్విప్ర చణ్డాలో వైష్ణవో వరః।
సగణః శ్వపచో ముక్తో బ్రాహ్మణో నరకం వ్రజేత్ ॥
(బ్రహ్మఖండము 11.39)

అవైష్ణవుడైన బ్రాహ్మణునికంటే వైష్ణవుడైనచండాలుడే పరమశ్రేష్ఠుడు. ఎందువలెననగా వైష్ణవుడైనచో చండాలుడును భక్తిప్రభావమువలన ధన బంధుమిత్రాది

సహితముగ భవబంధవిముక్తుడు కాగలడు. భక్తిహీనుడైన వాడు బ్రాహ్మణుడైనను నరకమును బొందగలడు.

శ్లో॥ యచ్చక్షుః పతినేనైవ బ్రహ్మణః పతనం భవేత్ ।
తద్బ్రహ్మత్వం స్వప్నతుల్యం కృష్ణభక్తో న వేచ్ఛతి ॥
ఇన్ద్రత్వమమరత్వం వా సిద్ధయోగాదికం శివ ।
జ్ఞానం మృత్యుంజయాద్యం వా నహి భక్తస్య వాంఛితమ్ ॥
సాలోక్యసార్ష్టిసామీప్యసాయుజ్యం శ్రీహరేరపి ।
తత్ర నిర్వాణమోక్షం చ నహి వాఞ్ఛన్తి వైష్ణవాః ॥
శశ్వత్ సుదృఢా భక్తిర్హరిదాస్యం సుదుర్లభమ్।
స్వప్నే జాగరణే భక్తా వాఞ్ఛన్త్యేవం పరం వరమ్॥

(బ్రహ్మఖండము 11.33-36)

భగవంతుని రెప్పపాటుకాలములోనే పతనమగు బ్రహ్మపదము స్వప్నమువలె మిథ్య, క్షణభంగురము. శ్రీకృష్ణభక్తు లట్టిబ్రహ్మపదమును వాంఛింపరు. ఓ శివా! ఇన్ద్రత్వము, అమరత్వము, సర్వసిద్ధులు, మృత్యుంజయ జ్ఞానాదులను సహితము వైష్ణవులు వాంఛింపరు. శ్రీహరి సాలోక్య, సార్ష్టి, సామీప్య, సాయుజ్యాది నిర్వాణమోక్షములను గూడ వైష్ణవులు కాంక్షింపరు. భగవంతునియందు సుదృఢభక్తి, శ్రీహరి పరమదుర్లభ దాస్యసౌభాగ్యములు

ప్రాప్తింపవలెనని నేను జాగ్రత్స్వప్నావస్థలయందు గూడ నభిలషించు శ్రేష్ఠవరములు. ఈ శ్రేష్ఠవరములను బ్రసాదింపవలసినదిగ బరమవైష్ణవుడైనగంధర్వరాజు శంకరు నర్థించెను. ఈ ప్రసంగమును మీరు పంద్రెండవ యధ్యాయమందు బ్రహ్మఖండములో బఠించెదరు గాక. భగవంతుని స్మరణ మాత్రముననే జీవునకు నంతర్బహిశ్శుద్ధి లభించును.

శ్లో॥ అపవిత్రః పవిత్రో వా సర్వావస్థాం గతోఽపి వా ।
యః స్మరేత్పుణ్డరీకాక్షం స బాహ్యాభ్యన్తరః శుచిః ॥

(బ్రహ్మఖండము 17-17)

అపవిత్రులైనను, బవిత్రులైనను, జీవు లేయవస్థయం దున్నను నెవరు భగవంతు డగుపుండరీకాక్షుని స్మరించెదరో వారు సర్వదా అంతర్బహిశ్శుద్ధులు కాగలరు.

భగవంతుని సేవయందు మనలను నియమించువారే నిజమైన యాత్మీయులని శ్రీనారదమహర్షి యిట్లు పలుకుచున్నాడు.

శ్లో॥ విహాయ హరిదాస్యం చ విషయే యన్మనశ్చలమ్ ।
దుర్లభం మానవం జన్మ భవేత్తస్య నిష్ఫలమ్ ॥
కా వా కస్య ప్రియా పుత్రో బన్ధుః కో వా భవార్ణవే ।
కర్మోర్మిభిర్యోజనా చ తదపాయే వియోజనా ॥

సుకర్మ కారయేద్యో హి తన్మిత్రం స పితా గురుః।
దుర్బుద్ధిం కారయేద్యో హి స రిపుశ్చ కథం పితా॥

(బ్రహ్మఖండము 14.33-35)

ఎవరి మనస్సు శ్రీహరిదాస్యమును వీడి విషయవాంఛలకొఱకై చంచలమగునో వారి దుర్లభమగుమానవ జన్మ వ్యర్థమైనట్లే. ఈభవసాగరమం దెవరెవరికి బత్ని, యెవ రెవరికి బుత్రుడు, ఎవరెవరికి బంధువు కాగలరు? కర్మతరంగములు ప్రాదుర్భవింపగనేవీరిసంయోగము సంప్రాప్తమగును. ఆకర్మతరంగములు శాంతింపగనే వియోగము సంభవించును. ఎవరు సత్కర్మలను (భగవంతుని భక్తిసేవలను) మనచేత నొనరింపజేయుదురో వారే సత్యముగ మిత్రులు, తండ్రి, తల్లి, గురువు మొదలగువారు. దుర్బుద్ధిని (విషయసేవనములం దాసక్తిని) కలుగజేయు వాడే శత్రువు. అట్టివాడు తండ్రియైనను, దండ్రియని యెట్లనగలము?

శ్లో॥ స కిం గురుః స కిం తాతః స కిం పుత్రః స కిం సఖా ।
స కిం రాజా స కిం బన్ధు ర్న దద్యాద్ యో హరౌ మతమ్ ॥

(బ్రహ్మఖండము - 11వ అధ్యాయము)

శ్రీహరిసంకీర్తన మొనరింపు డని ప్రబోధింపని తలిదండ్రులు, గురువు, పుత్రులు, సఖులు, ప్రభువు, బంధువులు మొదలగువారు నిజముగ శ్రేయోభిలాషులు కారు.

సమస్త రోగములకు పాపములే కారణ మైనందున భారతవర్షములో మహాత్ములు పాపముల నాచరింపరని బ్రహ్మఖండమందు పదునాఱవయధ్యాయమున నెట్లునిరూపింపబడెనో శ్రవణ మొనరింపుడు.

శ్లో॥ పాపేన జాయతే వ్యాధిః పాపేన జాయతే జరా ।
పాపేన జాయతే దైన్యం దుఃఖం శోకో భయంకరః ॥
తస్మాత్ పాపం మహావైరం దోషబీజ మమఙ్గలమ్ ।
భారతే సతతం సన్తో నాచరన్తి భయాతురాః ॥

పాపాచరణమువలననే రోగములు సంభవించును; పాపములవలననే వార్ధక్యము సంప్రాప్తించును, పాపకర్మల ఫలస్వరూపముగనే దైన్యము, దుఃఖములు, భయంకరశోకములు సంభవింపగలవు.

అందువలననే భారతవర్షమందు భక్తులైనమహాత్ములు పాపముల నాచరింపరు. వారు పాపములన్న విపరీతముగ భయము నొందెదరు.

హృదయమున గాపట్యమును నిలుపుకొని పూజ్యులను సేవింపనివారు మహాపాపులని వ్యాసమహర్షి గణపతిఖండమున నలుబదినాల్గవయధ్యాయమున వర్ణించెను.

శ్లో॥ పితరం మాతరం భార్యాం గురుపత్నీం గురుం పరమ్ ।
యో న పుష్ణాతి కాపట్యాత్ స మహాపాతకీ శివ ॥

శివా! కాపట్యముతో దలిదండ్రులను, భార్యను, గురుపత్నిని పరమగురువును సేవించి పోషింపనివారు మహాపాపులనబడెదరు.

గణపతిఖండములో నలుబదినాల్గవయధ్యాయమున వేదములే శాస్త్రములందు శ్రేష్ఠములని, దైవములందు శ్రీకృష్ణపరమాత్మయే సర్వశ్రేష్ఠుడని, పవిత్రతీర్థములందు గంగయే సర్వోత్కృష్టయని, సకలపుష్పములందు దులసియే పరమోత్కృష్టమగు పూజాకుసుమమని మహావిష్ణువు ధ్రువీకరించెను.

శ్లో॥ నాస్తి వేదాత్ పరం శాస్త్రం న హి కృష్ణాత్ పరః సురః ।
నాస్తి గఙ్గాసమం తీర్థం న పుష్పం తులసీ-పరమ్ ॥

ధర్మస్వరూపమైన సత్యమును రక్షించుటకొఱకే త్యాగమొనరింపవలెనని శ్రీరామచంద్రుడు శోకవిహ్వాలుడైన దశరథునితో వనగమనసమయమున వివరించినట్లు శ్రీకృష్ణజన్మఖండమున నలువదిరెండవఅధ్యాయమునవర్ణింపబడెను.

శ్లో॥ నహి సత్యా త్పరో ధర్మో నానృతాత్ పాతకం పరమ్ ।
నహి గఙ్గాసమం తీర్థం న దేవః కేశవాత్ పరః ॥

నాస్తి ధర్మాత్ పరో బన్ధుర్నాస్తి ధర్మాత్ పరంధనమ్ ।
ధర్మాత్ ప్రియః పరః కో వా స్వధర్మం రక్ష యత్నతః ॥

స్వధర్మే రక్షితే తాత శశ్వత్సర్వత్ర మఙ్గలమ్ ।
యశస్యం సుప్రతిష్ఠా చ ప్రతాపః పూజనం పరమ్ ॥
చతుర్దశాబ్దం ధర్మేణ త్యక్త్వా గృహసుఖం భ్రమన్ ।
వనవాసం కరిష్యామి సత్యస్య పాలనాయ తే ॥

తండ్రీ! సత్యమును మించినధర్మము మఱియొకటిలేదు. అసత్యమును మించినపాపము లేదు. కేశవుని మించిన దేవుడు లేడు. గంగను మించినతీర్థము లేదు. ధర్మమును మించిన బంధువు కాని, ధనముకాని లేవు. శ్రేష్ఠపురుషులకు ధర్మముకంటే నధికప్రియులు మఱియెవ్వ రుండగలరు? అందువలన మీరు మీ సత్యవాక్పరిపాలన మనుస్వధర్మమును రక్షింపుడు.

తండ్రీ! స్వధర్మమును రక్షించుకొనిన సదా సర్వ మంగళములు కలుగును. యశము, ప్రతిష్ఠ, ప్రతాపము, పూజ స్వధర్మరక్షకులకు లభింపగలవు. నేను బదునాల్గు వర్షములు గృహమును బరిత్యజించి ధర్మపూర్వకముగ మీ సత్యవ్రతమును బరిపాలించుటకై వనవాస మొనరింతును.

తండ్రికంటే జనని నూఱురెట్లధికముగ బూజనీయు రాలనెడు పరమసత్యము శ్రీకృష్ణజన్మఖండములో డెబ్బది రెండవయధ్యాయమున నిట్లు వర్ణింపబడినది.

శ్లో॥ సర్వేషామపి పూజ్యానాం పితా వన్ద్యో మహాన్ గురుః ।
పితుః శతగుణైర్మాతా గర్భధారణపోషణాత్ ॥
మాతా చ పృథివీరూపా సర్వేభ్యశ్చ హితైషిణీ ।
నాస్తి మాతుః పరో బన్ధుః సర్వేషాం జగతీతలే ॥

సమస్తపూజనీయులందు దండ్రి యత్యంతవందనీయుడు; కాని నవమాసములు గర్భమున ధరించి పాలించి పోషించుజనని తండ్రికంటె నూఱురెట్లు వందనీయురాలు. తల్లి పృథ్వీసమానమైనక్షమాశీలవతి. సర్వులకు సమముగ హితైషిణి. అందువలన నీజగతీతలమందు దల్లికంటె సన్నిహితుడైన బంధువు మఱియొకడుండబోడు.

పురుషులకు బదునార్గురు తల్లులు కలరని శ్రీకృష్ణజన్మఖండములో నేబదితొమ్మిదవ యధ్యాయమున నిట్లు వర్ణింపబడెను.

శ్లో॥ గురుపత్నీ రాజపత్నీ దేవపత్నీ తథా వధూః ।
పిత్రోః స్వసా శిష్యపత్నీ భృత్యపత్నీ చ మాతులీ ॥

పితృపత్నీ భ్రాతృపత్నీ శ్వశ్రూశ్చ భగినీ సుతా ।
గర్భధాత్రీష్టదేవీ చ పుంసః షోడశ మాతరః ॥

గురుపత్ని, రాజపత్ని, దేవపత్ని, తల్లిసహోదరి, తండ్రిసహోదరి, శిష్యపత్ని, సేవకునిభార్య, మేనమామ భార్య, సవతితల్లి, సహోదరునిపత్ని, భార్యతల్లి, సహోదరి, కుమార్తె, గర్భమున ధరించిన జనని, యిష్టదేవి పీరు పురుషులకు పదునాఱుగురు తల్లులనబడిరి.

ధర్మపత్నిని బాధించువారికిని, సంతానము లేనిస్థితిలో భార్యను త్యజించి సన్యసించువారికిని నిశ్చయముగ నరకము ప్రాప్తింపగలదని శ్రీకృష్ణజన్మఖండములో నూటపదమూడవ అధ్యాయమున నిట్లు వర్ణింపబడెను.

శ్లో॥ అనపత్యాం చ యువతీం కులజాం చ పతివ్రతామ్ ।
త్యక్త్వా భవేద్యః సన్యాసీ బ్రహ్మచారీ యతీతి వా ॥
వాణిజ్యే వా ప్రవాసే వా చిరం దూరం ప్రయాతి యః ।
తీర్థే వా తపసే వాఽపి మోక్షార్థం జన్మ ఖణ్డితుమ్ ॥

శ్లో॥ న మోక్షస్తస్య భవతి ధర్మస్య స్ఖలనం ధ్రువమ్ ।
అభిశాపేన భార్యాయా నరకం చ పరత్ర చ ॥

కులీనయు, పతివ్రతయు యువతియునగు పత్నిని సంతానరహితావస్థయందు వీడి సన్న్యాసమునుగాని, బ్రహ్మ

చర్యమునుగానీ, యతిత్వమునుగాని స్వీకరించువాడు లేక వ్యాపారనిమిత్తముగాని, ప్రవాసనిమిత్తముగాని పోయి చిర కాలము దూరముగ నుండువాడు, లేక మోక్షముకొఱకుగాని ధర్మముకొఱకుగాని తీర్థవాసియై తాపసుడగువాడు పత్నీ శాపమునకు గురియై మోక్షము పొందక ధర్మభ్రష్టుడై పర లోకములో నరకముల ననుభవించును.

భూదేవి తా నేమానవులభారమును వహింపలేక పీడింపబడుచుండునో వారినిగూర్చి ఇటు పలికెను.

శ్లో॥ కృష్ణభక్తివిహీనా యే యే చ తద్భక్తనిన్దకాః ।
తేషాం మహాపాతకినా మశక్తా భారవాహనే ॥
స్వధర్మాచారహీనా యే నిత్యకృత్యవివర్జితాః ।
శ్రద్ధాహీనశ్చ వేదేషు తేషాం భారేణ పీడితా॥
పితృమాతృగురుస్త్రీణాం పోషణం పుత్రపోష్యయోః ।
యే న కుర్వన్తి తేషాం చ న శక్తా భారవాహనే ॥
యే మిథ్యావాదినస్తాత దయాసత్యవివర్జితాః ।
నిన్దకా గురుదేవానాం తేషాం భారేణ పీడితా॥
మిత్రద్రోహీ కృతఘ్నశ్చ మిథ్యాసాక్ష్యప్రదాయకః ।
విశ్వాసఘ్నః స్థాప్యహారీ తేషాం భారేణ పీడితా॥
కల్యాణసూక్తసామాని హరేర్నామైకమఙ్గలమ్ ।
కుర్వన్తి విక్రయం యే వై తేషాం భారేణ పీడితా ॥

జీవఘాతీ గురుద్రోహీ గ్రామయాజీ చ లుబ్ధకః ।
శవదాహీ శూద్రభోజీ తేషాం భారేణ పీడితా ॥

పూజాయజ్ఞోపవాసాదివ్రతాని వివిధాని చ ।
యే యే మూఢా విహన్తారస్తేషాం భారేణ పీడితా ॥

సదా ద్విషన్తి యే పాపా గోవిప్రసురవైష్ణవాన్ ।
హరిం హరికథాం భక్తిం తేషాం భారేణ పీడితా ॥

శ్రీకృష్ణభక్తి రహితులై శ్రీకృష్ణభక్తులను నిందించు మహాపాపాత్ముల భారమును వహించుటలో నేను సర్వదా అసమర్థురాలను. స్వధర్మాచార రహితులను, నిత్యకర్మ విహీనులను, వేదములందు శ్రద్ధలేనివారి భారమును నేను వహింపలేను. తలిదండ్రులను, గురువును, భార్యాపుత్రులను, ఆశ్రితవర్గమును పాలించి పోషింపనివారి భారమును నేను వహింపలేకున్నాను.

పితృదేవా! ఎవ్వరసత్యవాదులో, దయాగుణరహితులో, సత్యాచరణ విహీనులో, గురుజనులను, దేవతలను, నిందింతురో యట్టి పాపుల భారమును నేను వహింపలేను. ఎవరు మిత్రద్రోహులో, కృతఘ్నులో, యసత్యసాక్షులో, విశ్వాసఘాతకులో, యితరుల జీవనాధారములను హరింతురో యట్టిపాపులభారమువలన నేను బీడింపబడుచున్నాను. ఎవరు కళ్యాణకారకసూక్తులను, సామమంత్రములను, హరి

నామమును విక్రయించెదరో యట్టివారి భారమువలన నేను బీడింపబడుచున్నాను. ఎవరు జీవహింసకులో, గురుద్రోహులో, గ్రామయాజకులో, లోభులో, శవదాహకులో, శూద్రాన్నభోజులో యట్టివారి భారమును నేను వహింపలేక పీడింపబడుచున్నాను. ఎవరు మూఢులను బూజించెదరో పూజాయజ్ఞోపవాసవ్రతనియమాదులను భంగమొనరించెదరో యట్టివారి భారమువలన నేను బీడింపబడుచున్నాను. ఎవరు పాపాత్ములో, గోబ్రాహ్మణదైవములను, వైష్ణవులను, శ్రీహరిని, శ్రీహరికథను, శ్రీహరిభక్త్యాదులను ద్వేషించెదరో యట్టివారి భారమువలన నేను బీడింపబడుచున్నాను.

శ్రీబ్రహ్మవైవర్తమహాపురాణములో ప్రకృతిఖండమందు బ్రతిపాదింపబడిన కొన్ని యమూల్యసూక్తుల నవధరింపుడు.

శ్లో॥ న హ్యమ్మయాని తీర్థాని న దేవా మృచ్ఛిలామయాః ।
తే పునన్త్యురుకాలేన విష్ణుభక్తాః క్షణాదహో ॥

జలమయతీర్థములే తీర్థములు కావు; విగ్రహరూపులైన, శిలారూపులైన దేవతలే దేవతలు కారు. ఎందువలనననగా దీర్ఘకాలము సేవించినగాని వారు జీవులను బవిత్రులనొనరింపలేరు. అహో! సాక్షాత్తుగ దేవతలు విష్ణుభక్తులే

యని యంగీకరింపవలెను. ఏలయన వారు క్షణమందే యాత్రి తులను బవిత్రులుగ నొనరింపగలరు.

శ్లో॥ యే యథా మాం ప్రపద్యన్తే తాం స్తథైవ భజామ్యహమ్।
(13వ అధ్యాయము-శ్లో॥ 29)

ఎవ రేప్రకారము న న్నుపాసించెదరో నే నా ప్రకారమే వారిసేవలందు తత్పరుడ నైయుండెదను. ఇది నా నియమము. ఈ దివ్యవచనము శ్రీహరి భక్తులకు బ్రసాదించిన అభయము.

శ్లో॥ స్మరన్తి యే యత్ర తత్ర మాం విపత్తౌ భయాన్వితాః।
తాం స్తత్ర గత్వా రక్షామి చక్రహస్త స్త్వరాన్వితః॥
(13వ అధ్యాయము)

విపత్తులయందు భయభీతులై యెవరైనను, నెక్కడనైనను నన్ను మనఃపూర్వకముగ స్మరింతురో వారిని రక్షించుటకు నేను సుదర్శనచక్రధారినై సాక్షాత్కరించెదను.

శ్లో॥ అన్నదానాత్ పరం దానం న భూతం న భవిష్యతి ।
నాత్ర పాత్రపరీక్షా స్యా న్న కాలనియమః క్వచిత్॥
(ప్రకృతిఖండము-27వ అధ్యాయము)

అన్నదానమును మించిన దానము మఱియొకటి లేదు;

ఉండదు; ఉండబోదు. అన్నదానసమయమందు బాత్రా పాత్రవిచక్షణావశ్యకత లేదు. మఱియు సమయనియమము లేదు.

శ్లో॥ ఐశ్వర్యం విపదాం బీజం జ్ఞానప్రచ్ఛన్నకారణమ్ ।
ముక్తిమార్గార్గలం దార్ఢ్యం హరిభక్తివ్యవాయకమ్ ॥
జన్మమృత్యుజరారోగశోకభీతాఙ్కురం పరమ్ ।
సమ్పత్తి తిమిరాన్ధం చ ముక్తిమార్గే చ పశ్యతి ॥
(ప్రకృతిఖండము - 36వ అధ్యాయము)

ఐశ్వర్యము విపత్తులకు బీజము, జ్ఞానప్రచ్ఛన్నకారణము. అందువలన నైశ్వర్యము ముక్తిమార్గమునకు నవరోధము. ఐశ్వర్యమువలన హరిభక్తిమార్గమం దడుగడుగున విపత్తులు సంభవింపగలవు. సంపత్తి జన్మమృత్యుజరాశోకరోగములకు మూలకారణము. ధనమదాంధకారమున నంధుడైనమానవుడు ముక్తిమార్గమును గానలేకున్నాడు.

శ్లో॥ మహావిపత్తౌ సంసారే యఃస్మరే న్మధుసూదనమ్ ।
విపత్తౌ తస్య సమ్పత్తి ర్భవేదిత్యాః శఙ్కరః ॥
(ప్రకృతిఖండము - 37వ అధ్యాయము)

ఏపురుషుడు మహావిపత్తిసమయమందు మధుసూద

నుని స్మరించునో వానికి నా విపత్తులందే సంపత్తిభావన యుత్పన్నము కాగల దనిశంకరభగవానులు ప్రవచించిరి.

శ్లో॥ హింసాజన్యం చ పాపం చ లభతే నాత్ర సంశయః ।
యో యం హన్తి స తం హన్తి చేతి వేదోక్తమేవ చ॥

(ప్రకృతిఖండము-65వ అధ్యాయము)

హింసవలన మనుష్యుడు ఘోరపాతకమును బొందును. ఇం దేమాత్రమును సంశయము లేదు. ఎవ రెవరిని వధింతురో, ఆవధింపబడినప్రాణి మరుజన్మములో దనను వధించిన వానిని మరల వధించును. ఇది వేదవచనము.

శ్లో॥ నా భుక్తం క్షీయతే కర్మ కల్పకోటిశతైరపి ।
అవశ్యమనుభోక్తవ్యం కృతం కర్మ శుభాశుభమ్॥

(ప్రకృతిఖండము-65వ అధ్యాయము)

కర్మఫలముల ననుభవింపనిదే యవి కోట్లకొలది కల్పములు గతించినను క్షయ మొందవు. జీవుడు తా నొనరించిన శుభాశుభకర్మఫలముల ననుభవింపక తప్పదు.

ఇటువంటి వెన్నియో యసంఖ్యాకసూక్తులు, ధర్మములు, మాంత్రములు, కవచములు, స్తోత్రములు, దివ్యచరిత

ములు మొదలగునవి ఈపవిత్ర బ్రహ్మవైవర్త మహాపురాణ మందు వర్ణింపబడినవి.

ఇంకను నీ శ్రీమద్బ్రహ్మవైవర్త మహాపురాణమందు శ్రీయమగీతయను పేరుతో యమధర్మరాజు సతీసావిత్రి కుప దేశించిన విషయములు, శ్రీదూర్వాసగీత యను పేరుతో దూర్వాసమహర్షి దేవేంద్రున కుపదేశించిన విషయములు, శ్రీ మద్భగవద్గీతయనుపేరుతో శ్రీకృష్ణభగవానుడు నందమహా రాజున కుపదేశించిన విషయములు అత్యంత సుందరముగ వివరింపబడినవి. ముముక్షువు లీదివ్యసందేశములను బఠించి; మననముచేసికొని, యాచరించి భవబంధవిముక్తులై భగవద్ధా మమును జేరెదరుగాక !

శ్లో॥ అపృతపరమపూర్వం భారతీ కామధేనుం
శ్రుతిగణకృతవత్సో వ్యాసదేవో దుదోహ ।
అతిరుచిరపురాణం శ్రీబ్రహ్మవైవర్త మేతత్పిబత
పిబత ముగ్ధా దుగ్ధమక్షయ్యమిష్టమ్ ॥

శ్రీకృష్ణద్వైపాయనవ్యాసమహర్షి శ్రుతిగణములను గోవత్సములుగ నొనర్చి భారతీరూపిణి యగుకామధేనువు

నుండి అపూర్వములు, అమృతోపమానములు, సర్వోత్తమములు, అక్షయ్యములు, ప్రియాతిప్రియములు, మధురాతిమధురములు నగు శ్రీకృష్ణదివ్యకథాక్షీరములను బిందుచున్నారు. శ్రోతలారా! మీరు మీ శ్రవణపుటముల ద్వారమున నమృతోపమయము లైనహరికథాక్షీరములను పాన మొనరించి భవసాగరమును దరించి భగవద్ధామమును జేరెదరుగాక.

శ్లో॥ కాయేన మనసా వాచా పరం భక్త్యా దివానిశమ్ ।

భజ సత్యం పరంబ్రహ్మ రాధేశం త్రిగుణాత్పరమ్॥

(శ్రీకృష్ణజన్మఖండము-13వ అధ్యాయము)

సత్యస్వరూపుడు, రాధాప్రాణేశ్వరుడు, త్రిగుణాతీతుడు, పరబ్రహ్మమునగు శ్రీకృష్ణపరమాత్మను మనోవాక్కాయకర్మలచే పరమభక్తి పూర్వకముగ అహర్నిశములు భజింపవలెను.

ఓం నమో భగవతే వాసుదేవాయ । ఓం నమః సర్వలోక విఘ్న వినాశకాయ । ఓం నమో బ్రహ్మదేవాయ । ఓం నమ శ్శివాయ । ఓం నమో నారాయణాయ । ఓం నమో నారదాయ । ఓం నమో వ్యాసాయ । ఓం నమః ప్రకృత్యై ।

ఇది శ్రీకృష్ణపరమాత్మ చరణారవింద మిళిందాయమాన మాన
సత్త్వ మహావైభవసంపన్నులు, పారాశర్యగోత్రికులు,
వైశ్యశ్రేష్ఠులు, గర్తపురీనివాసులునైన శ్రీమట్టుపల్లి
వేంకటమహాలక్ష్మీ జగన్నాథుల తనూభవుఁడు,
భక్తజనదాసానుదాసుఁడు సుజనవిధేయుఁడు,
నగు శివసుబ్బరాయగుప్త నామధేయ
ప్రణీతంబైన శ్రీమదాంధ్ర బ్రహ్మ
వైవర్త మహాపురాణ సార
సంగ్రహము.
సంపూర్ణము.

త్వదీయం వస్తు గోవిన్ద ।
తుభ్యమేవసమర్పయే ।
శ్రీహరిః ఓంతత్ సత్ ।

శ్రీరస్తు ఓం నమః శుభమస్తు

శ్రీ గణేశ్వరాయ నమః

శ్రీమద్బ్రహ్మవైవర్త మహాపురాణాంతర్గత
వివిధదేవతా మంత్రస్తోత్రకవచ
సంగ్రహమాల

శ్రీ గణేశ్వర మంత్రస్తోత్ర కవచములు

శ్రీ గణేశ్వర మహామంత్రము

ఓం శ్రీం హ్రీం క్లీం శ్రీ గణేశ్వరాయ బ్రహ్మరూపాయ చారవే
సర్వసిద్ధిప్రదేశాయ విఘ్నేశాయ నమో నమః

శ్రీ విష్ణుకృతం గణేశస్తోత్రమ్

శ్రీనారాయణఋషి ఉవాచ :

అథ విష్ణుం సభామధ్యే సమ్పూజ్య తం గణేశ్వరమ్
తుష్టావ పరయా భక్త్యా సర్వవిఘ్నవినాశకమ్॥

శ్రీవిష్ణురువాచ :

ఈశ త్వాం స్తోతుమిచ్ఛామి బ్రహ్మజ్యోతిః సనాతనమ్।
నిరూపితుమశక్తోఽహమనురూపమనీహకమ్ ॥
ప్రవరం సర్వదేవానాం సిద్ధానాం యోగినాం గురుమ్ ।
సర్వస్వరూపం సర్వేశం జ్ఞానరాశిస్వరూపిణమ్ ॥
అవ్యక్తమక్షరం నిత్యం సత్యమాత్మస్వరూపిణమ్ ।
వాయుతుల్యాతినిర్లిప్తం చాక్షతం సర్వసాక్షిణమ్॥
సంసారార్ణవపారే చ మాయాపోతే సుదుర్లభే ।
కర్ణధారస్వరూపం చ భక్తానుగ్రహకారకమ్ ॥
వరం వరేణ్యం వరదం వరదానామపీశ్వరమ్ ।
సిద్ధం సిద్ధిస్వరూపం చ సిద్ధిదం సిద్ధిసాధనమ్ ॥
ధ్యానాతిరిక్తం ధ్యేయం చ ధ్యానాసాధ్యం చ ధార్మికమ్।
ధర్మస్వరూపం ధర్మజ్ఞం ధర్మాధర్మఫలప్రదమ్ ॥
బీజం సంసారవృక్షాణామఙ్కురం చ తదాశ్రయమ్ ।
స్త్రీపున్నపుంసకానాం చ రూపమేతదతీన్ద్రియమ్ ॥
సర్వాద్యమగ్రపూజ్యం చ సర్వపూజ్యం గుణార్ణవమ్।
స్వేచ్ఛయా సగుణం బ్రహ్మ నిర్గుణం చాపి స్వేచ్ఛయా ॥
స్వయం ప్రకృతిరూపం చ ప్రాకృతం ప్రకృతేః పరమ్ ।
త్వాం స్తోతుమక్షమోఽనన్తః సహస్రవదనేన చ ॥
న క్షమః పంచవక్త్రశ్చ న క్షమశ్చతురాననః ।
సరస్వతీ న శక్తా చ న శక్తోఽహం తవ స్తుతౌ ॥

న శక్తాశ్చ చతుర్వేదాః కే వా తే వేదవాదినః ॥
ఇత్యేవం స్తవనం కృత్వా సురేశం సురసంసది ।
సురేశశ్చ సురైః సార్థం విరరామ రమాపతిః ॥

ఫలశ్రుతి :
ఇదం విష్ణుకృతం స్తోత్రం గణేశస్య చ యః పఠేత్ ।
సాయంప్రాతశ్చ మధ్యాహ్నే భక్తియుక్తః సమాహితః॥
తద్విఘ్నవిఘ్నం కురుతే విఘ్నేశః సతతం మునే ।
వర్ధతే సర్వకల్యాణం కల్యాణజనకః సదా ॥
యాత్రాకాలే పఠిత్వా తు యో యాతి భక్తిపూర్వకమ్।
తస్య సర్వాభీష్టసిద్ధిర్భవత్యేవ న సంశయః ॥
తేన దృష్టం చ దుఃస్వప్నం సుస్వప్నముపజాయతే ।
కదాపి న భవేత్తస్య గ్రహపీడా చ దారుణా ॥
భవేద్వినాశః శత్రూణాం బన్ధూనాం చ వివర్ధనమ్ ।
శాశ్వద్విఘ్నవినాశశ్చ శాశ్వత్సమ్పద్వివర్ధనమ్॥
స్థిరా భవేద్గృహే లక్ష్మీః పుత్రపౌత్రవివర్ధినీ ।
సర్వైశ్వర్యమిహ ప్రాప్య హ్యన్తే విష్ణుపదం లభేత్ ॥
ఫలం చాపి చ తీర్థానాం యజ్ఞానాం యద్భవేద్ధ్రువమ్।
మహతాం సర్వదానానాం శ్రీగణేశప్రసాదతః ॥

ఇతి శ్రీబ్రహ్మవైవర్తే గణపతిఖండే శ్రీవిష్ణుకృతం గణేశస్తోత్రం

సమ్పూర్ణమ్.

శనైశ్చరం ప్రతి విష్ణునోపదిష్టం సంసారమోహనంనామ

శ్రీ గ ణే శ క వ చ మ్

విష్ణురువాచ :

సంసారమోహన స్యాస్య కవచస్య ప్రజాపతిః
ఋషి శ్ఛన్దశ్చ బృహతీ దేవో లమ్బోదరః స్వయమ్॥
ధర్మార్థకామమోక్షేషు వినియోగః ప్రకీర్తితః ।
సర్వేషాం కవచానాం చ సారభూత మిదం మునే! ॥
ఓం గం హుం శ్రీగణేశాయ స్వాహా మే పాతు మస్తకమ్ ।
ద్వాత్రింశదక్షరో మన్త్రో లలాటం మే సదాఽవతు ॥
ఓం హ్రీం క్లీం శ్రీం గమితి చ సంతతం పాతు లోచనమ్ ।
తాలుకం పాతు విఘ్నేశః సంతతం ధరణీతలే ॥
ఓం హ్రీం శ్రీం క్లీమితి చ సంతతం పాతు నాసికామ్ ।
ఓం గాం గం శూర్పకర్ణాయ స్వాహా పాత్వధరం మమ ॥
దన్తాని తాలుకాం జిహ్వాం పాతు మే షోడశాక్షరః ॥
ఓం లం శ్రీం లమ్బోదరాయేతి స్వాహా గణ్డం సదాఽవతు ।
ఓం క్లీం హ్రీం విఘ్ననాశాయ స్వాహా కర్ణం సదాఽవతు ॥
ఓం శ్రీం గం గజాననాయేతి స్వాహా స్కన్ధం సదాఽవతు ।
ఓం హ్రీం వినాయకాయేతి స్వాహా పృష్ఠం సదాఽవతు ॥

ఓం క్లీం హ్రీ మితి కఙ్కాలం పాతు వక్షఃస్థలం చ గమ్।
కరౌ పాదౌ సదా పాతు సర్వాఙ్గం విఘ్ననిఘ్నకృత్ ॥

ప్రాచ్యాం లమ్బోదరః పాతు ఆగ్నేయ్యాం విఘ్ననాయకః।
దక్షిణే పాతు విఘ్నేశో నైఋత్యాం తు గజాననః ॥

పశ్చిమే పార్వతీపుత్రో వాయవ్యాం శంకరాత్మజః॥
కృష్ణ స్యాంశ శ్చోత్తరే చ పరిపూర్ణతమస్య చ ॥

ఐశాన్యా మేకద న్తశ్చ హేరమ్బః పాతు చోర్ధ్వతః।
అధో గణాధిపః పాతు సర్వపూజ్యశ్చ సర్వతః॥

స్వప్నే జాగరణే చైవ పాతు మాం యోగినాం గురుః ॥

ఇతి తే కథితం వత్స! సర్వమన్త్రౌఘవిగ్రహమ్ ।
సంసారమోహనం నామ కవచం పరమాద్భుతమ్ ॥

శ్రీకృష్ణేన పురా దత్తం గోలోకే రాసమణ్డలే ॥
బృన్దావనే వినీతాయ మహ్యం దినకరాత్మజ!
మయా దత్తం చ తుభ్యం చ యస్మై కస్మైన దాస్యసి ।
పరం వరం సర్వపూజ్యం సర్వసఙ్కటతారణమ్ ॥

గురు మభ్యర్చ్య విధివత్ కవచం ధారయేత్తు యః।
కణ్ఠే వా దక్షిణే బాహౌ సోఽపి విష్ణు ర్న సంశయః ॥

అశ్వమేధసహస్రాణి వాజపేయశతాని చ।
గ్రహేన్ద్రకవచ స్యాస్య కలాం నార్హన్తి షోడశీమ్ ॥

ఇదం కవచ మజ్ఞాత్వా యో భజేచ్ఛంకరాత్మజమ్।
శతలక్షప్రజప్తోఽపి న మన్త్రః సిద్ధిదాయకః ॥

ఇతి శ్రీబ్రహ్మవైవర్తే గణపతిఖణ్డే సంసారమోహనం
గణేశ కవచం సమ్పూర్ణమ్.

శ్రీదుర్గామంత్రస్తోత్ర కవచములు

మంత్రము :

ఓం దుర్గాయై స్వాహా। ఓందుర్గాయై నమః। ఓందుర్గేరక్ష
ఓం హ్రీం శ్రీం నమః। ఓం హ్రీం శ్రీం క్లీం నమః।
హ్రీం నమః।
ఓం శ్రీం హ్రీం క్లీం నమః। ప్రకృత్యై నమః।
ఓం భద్రకాళ్యై నమః।
ఓం వారాహీనమః। ఓం వైష్ణవీ నమః। ఓం జగదమ్బికాయై
నమః॥

శ్రీకృష్ణకృత దుర్గతినాశని శ్రీదుర్గా స్తోత్రమ్

త్వమేవ సర్వజననీ మూలప్రకృతిరీశ్వరీ।
త్వమేవాద్యా సృష్టివిధౌ స్వేచ్ఛయా త్రిగుణాత్మికా ॥

కార్యార్థే సగుణా త్వం చ వస్తుతో నిర్గుణా స్వయమ్ ।
పరబ్రహ్మస్వరూపా త్వం సత్యా నిత్యా సనాతనీ ॥

తేజః స్వరూపా పరమా భక్తానుగ్రహవిగ్రహా ।
సర్వస్వరూపా సర్వేశా సర్వాధారా పరాత్పరా ॥

సర్వబీజస్వరూపా చ సర్వపూజ్యా నిరాశ్రయా ।
సర్వజ్ఞా సర్వతో భద్రా సర్వమఙ్గలమఙ్గలా ॥

సర్వబుద్ధిస్వరూపా చ సర్వశక్తిస్వరూపిణీ ।
సర్వజ్ఞానప్రదా దేవీ సర్వజ్ఞా సర్వభావినీ ॥

త్వం స్వాహా దేవదానే చ పితృదానే స్వధా స్వయమ్ ।
దక్షిణా సర్వదానే చ సర్వశక్తిస్వరూపిణీ ॥

నిద్రా త్వం చ దయా త్వం చ తృష్ణా త్వం చాత్మనః ప్రియా ।
క్షుత్క్షాన్తిః శాన్తిరీశా చ కాన్తిః సృష్టిశ్చ శాశ్వతీ ॥

శ్రద్ధా పుష్టిశ్చ తన్ద్రా చ లజ్జా శోభా దయా తథా ।
సతాం సమ్పత్స్వరూపా శ్రీర్విపత్తిరసతామిహ ॥

ప్రీతిరూపా పుణ్యవతాం పాపినాం కలహాంకురా ।
శశ్వత్కర్మమయీ శక్తిః సర్వదా సర్వజీవినామ్ ॥

దేవేభ్యః స్వపదో దాత్రీ ధాతుర్ధాత్రీ కృపామయీ ।
హితాయ సర్వదేవానాం సర్వాసురవినాశినీ ॥

యోగనిద్రా యోగరూపా యోగదాత్రీ చ యోగినామ్ ।
సిద్ధిస్వరూపా సిద్ధానాం సిద్ధిదా సిద్ధియోగినీ ॥

మాహేశ్వరీ చ బ్రహ్మాణీ విష్ణుమాయా చ వైష్ణవీ ।
భద్రదా భద్రకాళీ చ సర్వలోక భయంకరీ ॥

గ్రామే గ్రామే గ్రామదేవీ గృహదేవీ గృహే గృహే ।
సతాం కీర్తిః ప్రతిష్ఠా చ నిన్దా త్వమసతాం సదా ॥

మహాయుద్ధే మహామారీ దుష్టసంహారరూపిణీ ।
రక్షా స్వరూపా శిష్టానాం మాతేవ హితకారిణీ ॥

వన్ద్యా పూజ్యా స్తుతా త్వం చ బ్రహ్మాదీనాం చ సర్వదా ।
బ్రాహ్మణ్యరూపా విప్రాణాం తపస్యా చ తపస్వినామ్ ॥

విద్యా విద్యావతాం త్వం చ బుద్ధిర్బుద్ధిమతాం సతామ్ ।
మేధాస్మృతి స్వరూపా చ ప్రతిభా ప్రతిభావతామ్ ॥

రాజ్ఞాం ప్రతాపరూపా చ విశాం వాణిజ్యరూపిణీ ।
సృష్టౌ సృష్టిస్వరూపా త్వం రక్షారూపా చ పాలనే ॥

తథాన్తే త్వం మహామారీ విశ్వస్య విశ్వపూజితే ।
కాలరాత్రిర్మహారాత్రిర్మోహరాత్రిశ్చ మోహినీ ॥

దురత్యయా మే మాయా త్వం యయా సమ్మోహితం జగత్ ।
యయా ముగ్ధో హి విద్వాంశ్చ మోక్షమార్గం న పశ్యతి ॥

ఇత్యాత్మనా కృతం స్తోత్రం దుర్గాయా దుర్గనాశనమ్।
పూజాకాలే పఠేద్ యో హి సిద్ధిర్భవతి వాంఛితా॥

వన్ధ్యా చ కాకవన్ధ్యా చ మృతవత్సా చ దుర్భగా।
శ్రుత్వా స్తోత్రం వర్షమేకం సుపుత్రం లభతే ధ్రువమ్॥

కారాగారే మహాఘోరే యో బద్ధో దృఢ బన్ధనే।
శ్రుత్వా స్తోత్రం మాసమేకం బన్ధన్ముచ్యతే ధ్రువమ్॥

యక్ష్మగ్రస్తో గలత్కుష్ఠీ మహాశూలీ మహాజ్వరీ।
శ్రుత్వాస్తోత్రం వర్షమేకం సద్యో రోగాత్ప్రముచ్యతే॥

పుత్రభేదే ప్రజాభేదే పత్నీభేదే చ దుర్గతః।
శ్రుత్వా స్తోత్రం మాసమేకం లభతే నాత్ర సంశయః॥

రాజద్వారే శ్మశానే చ మహారణ్యే రణస్థలే।
హింస్ర జన్తుసమీపే చ శ్రుత్వా స్తోత్రం ప్రముచ్యతే॥

గృహదాహే చ దావాగ్నౌ దస్యుసైన్యసమన్వితే।
స్తోత్ర శ్రవణమాత్రేణ లభతే నాత్ర సంశయః॥

మహాదరిద్రో మూర్ఖశ్చ వర్షం స్తోత్రం పఠేత్తు యః।
విద్యావాన్ ధనవాంశ్చైవ స భవేన్నాత్ర సంశయః॥

ఇతి దుర్గతినాశని శ్రీదుర్గాస్తోత్రం సంపూర్ణమ్

బ్రహ్మాణ్డవిజయం నామ శ్రీదుర్గాకవచమ్

నారాయణ ఉవాచ :

శృణు నారద వక్ష్యామి దుర్గాయాః కవచం శుభమ్।
శ్రీకృష్ణేనైవ యద్దత్తం గోలోకే బ్రహ్మణే పురా॥
బ్రహ్మా త్రిపుర సంగ్రామే శంకరస్య దదౌ పురా।
జఘాన త్రిపురం రుద్రో యద్ ధృత్వా భక్తిపూర్వకమ్॥
హరో దదౌ గౌతమాయ పద్మాక్షాయ చ గౌతమః।
యతో బభూవ పద్మాక్షః సప్తద్వీపేశ్వరో జయీ॥
యద్ ధృత్వా పఠనాద్ బ్రహ్మా జ్ఞానవాన్శక్తిమాన్
భువి।
శివో బభూవ సర్వజ్ఞో యోగినాం చ గురుర్యతః॥
శివతుల్యో గౌతమశ్చ బభూవ మునిసత్తమః।
బ్రహ్మాణ్డవిజయస్యాస్య కవచస్య ప్రజాపతిః॥
ఋషిశ్ఛన్దశ్చ గాయత్రీ దేవీ దుర్గతినాశినీ।
బ్రహ్మాణ్డ విజయే చైవ వినియోగః ప్రకీర్తితః॥
పుణ్య తీర్థం చ మహతాం కవచం పరమాద్భుతమ్।
ఓం హ్రీం దుర్గతినాశిన్యై స్వాహా మే పాతు మస్తకమ్॥

ఓం హ్రీం మే పాతు కపాలం చ ఓం హ్రీం శ్రీమితి
లోచనే।
పాతు మే కర్ణయుగ్మం చ ఓం దుర్గాయై నమః సదా॥
ఓం హ్రీం శ్రీమితి నాసాం మే సదా పాతు చ సర్వతః।
హ్రీం శ్రీం హ్రూమితి దన్తాని పాతు క్లీమోష్ఠయుగ్మకమ్॥
క్రీం క్రీం క్రీం పాతు కణ్ఠం చ దుర్గే రక్షతు గణ్డకమ్।
స్కన్ధం దుర్గవినాశిన్యై స్వాహా పాతు నిరన్తరమ్॥
వక్షో విపద్వినాశిన్యై స్వాహా మే పాతు సర్వతః।
దుర్గే దుర్గే రక్షిణీతి స్వాహా నాభిం సదావతు॥
దుర్గే దుర్గే రక్ష రక్ష పృష్ఠం మే పాతు సర్వతః।
ఓం హ్రీం దుర్గాయై స్వాహా చ సర్వాఙ్గం మే సదావతు॥
ఓం హ్రీం దుర్గాయై స్వాహా చ హస్తౌ పాదౌ సదావతు।
ప్రాచ్యాం పాతు మహామాయా ఆగ్నేయ్యాం పాతు
కాలికా॥

దక్షిణే దక్షకన్యా చ నైఋత్యాం శివసున్దరీ।
పశ్చిమే పార్వతీ పాతు వారాహీ వారుణే సదా॥
కుబేర మాతా కౌబేర్యామైశాన్యామీశ్వరీ సదా।
ఊర్ధ్వే నారాయణీ పాతు అమ్బికాధః సదావతు॥
జ్ఞానే జ్ఞానప్రదా పాతు స్వప్నే నిద్రా సదావతు।
ఇతి తే కథితం వత్స సర్వమన్త్రౌఘవిగ్రహమ్

బ్రహ్మాణ్డ విజయం నామ కవచం పరమాద్భుతమ్ ।
సుస్నాతః సర్వతీర్థేషు సర్వయజ్ఞేషు యత్ఫలమ్ ॥
సర్వవ్రతోపవాసే చ తత్ ఫలం లభతే నరః ।
గురుమభ్యర్చ్య విధివత్ వస్త్రాలఙ్కార చన్దనైః ॥
కణ్ఠే వా దక్షిణే బాహౌ కవచం ధారయేత్తు యః ।
స చ త్రైలోక్యవిజయీ సర్వశత్రుప్రమర్దకః ॥
ఇదం కవచమజ్ఞాత్వా భజే ద్దుర్గతి నాశినీమ్ ।
శతలక్షప్రజప్తోఽపి న మన్త్రః సిద్ధిదాయకః ॥
కవచం కాణ్వశాఖోక్తముక్తం నారద సున్దరమ్ ।
యస్మై కస్మై న దాతవ్యం గోపనీయం సుదుర్లభమ్ ॥

బ్రహ్మాణ్డవిజయం నామ శ్రీదుర్గాకవచం సంపూర్ణమ్

జానకీ కృతం శ్రీపార్వతీ స్తోత్రమ్

జానక్యువాచః

శక్తిస్వరూపే సర్వేషాం సర్వాధారే గుణాశ్రయే ।
సదా శంకరయుక్తే చ పతిం దేహి నమోఽస్తు తే ॥

సృష్టిస్థిత్యన్తరూపేణ సృష్టిస్థిత్యన్త రూపిణీ।
సృష్టిస్థిత్యన్తబీజానాం బీజరూపే నమోఽస్తు తే॥

హే గౌరీ। పతిమర్మజ్ఞే పతివ్రతపరాయణే।
పతివ్రతే పతిరతే పతిం దేహి నమోఽస్తు తే॥

సర్వమఙ్గలమాఙ్గల్యే సర్వమఙ్గలసంయుతే।
సర్వమఙ్గలబీజే చ నమస్తే సర్వమఙ్గలే॥

సర్వప్రియే సర్వబీజే సర్వాశుభవినాశిని।
సర్వేశే సర్వజనకే నమస్తే శంకరప్రియే॥

పరమాత్మస్వరూపే చ నిత్యరూపే సనాతనీ।
సాకారే చ నిరాకారే సర్వరూపే నమోఽస్తు తే॥

క్షుత్తృష్ణేచ్ఛా దయా శ్రద్ధా నిద్రా తన్ద్రా స్మృతిః
క్షమా।
ఏతాస్తవ కలాః సర్వా నారాయణి నమోఽస్తు తే॥

లజ్జామేధాతుష్టిపుష్టిశాన్తి సమ్పత్తివృద్ధయః।
ఏతాస్తవ కలాః సర్వాః సర్వరూపే నమోఽస్తు తే॥

దృష్టాదృష్టస్వరూపే చ తయోర్బీజఫలప్రదే।
సర్వానిర్వచనీయే చ మహామాయే నమోఽస్తు తే॥

శివే శంకరసౌభాగ్యయుక్తే సౌభాగ్యదాయిని।
హరిం కాన్తం చ సౌభాగ్యం దేహి దేవి నమోఽస్తు తే॥

స్తోత్రేణానేన యాః స్తుత్వా సమాప్తిదివసే శివామ్ ।
నమన్తి పరయా భక్త్యా తా లభన్తి హరిం పతిమ్ ॥
ఇహ కాన్తాసుఖం భుక్త్వా పతిం ప్రాప్య పరాత్పరమ్ ।
దివ్యం స్యన్దనమారుహ్య యాన్త్యన్తే కృష్ణ సంనిధిమ్ ॥

శ్రీపార్వతీ స్తోత్రం సంపూర్ణమ్

శ్రీశివ మహామంత్ర స్తోత్ర కవచములు

శ్రీ శివ మహా మంత్రము

ఓం నమో భగవతే శివాయ స్వాహా.

హిమాలయకృతం శ్రీ శివ స్తోత్రమ్

త్వం బ్రహ్మా సృష్టికర్తా చ త్వం విష్ణుః పరిపాలకః ।
త్వం శివః శివదోఽనన్తః సర్వసంహారకారకః ॥
త్వమీశ్వరో గుణాతీతో జ్యోతీరూపః సనాతనః ।
ప్రకృతిః ప్రకృతీశశ్చ ప్రాకృతః ప్రకృతేః పరః ॥

నానారూపవిధాతా త్వం భక్తానాం ధ్యానహేతవే ।
ఏషు రూపేషు యత్ప్రీతి స్తత్తద్రూపం బిభర్షి చ ॥
సూర్య స్త్వం సృష్టిజనక ఆధారః సర్వతేజసామ్ ।
సోమ స్త్వం సస్య పాతా చ సతతం శీతరశ్మినా ॥

వాయు స్త్వం వరుణ స్త్వం చ త్వమగ్నిః సర్వదాహకః ।
ఇన్ద్ర స్త్వం దేవరాజశ్చ కాలో మృత్యుర్యము స్తథా ॥
మృత్యుంజయో మృత్యుమృత్యుః కాలకాలో యమా న్తకః ।
వేద స్త్వం వేదకర్తా చ వేదవేదాఙ్గపారగః ॥

విదుషాం జనక స్త్వం చ విద్వాంశ్చ విదుషాం గురుః ।
మ న్త్ర స్త్వం హి జప స్త్వం హి తప స్త్వం తత్ఫలప్రదః ॥
వాక్ త్వం వాగాధిదేవీ త్వం తత్కర్తా తద్గురుః స్వయమ్ ।
అహో సరస్వతీబీజం క స్త్వాం స్తోతుమిహేశ్వరః ॥
ఇత్యేవముక్త్వా శై లేన్ద్ర స్తస్థౌ ధృత్వా పదామ్బుజమ్ ।
తత్రోవాస తమాబోధ్య చావరుహ్య వృషచ్ఛివః ॥

ఫలశ్రుతిః

స్తోత్రమేతన్మహాపుణ్యం త్రిసన్ధ్యం యః పఠేన్నరః ।
ముచ్యతే సర్వపాపేభ్యో భయేభ్యశ్చ భవార్ణవే ॥

అపుత్రో లభతే పుత్రం మాసమేకం పఠేద్ యది ।
భార్యాహీనో లభేద్భార్యాం సుశీలాం సుమనోహరామ్ ॥

చిరకాలగతం వస్తు లభతే సహసా ధ్రువమ్ ।
రాజ్యభ్రష్టో లభేద్ రాజ్యం శంకరస్య ప్రసాదతః ॥

కారాగారే శ్మశానే చ శత్రుగ్రస్తేఽతిసఙ్కటే ।
గభీరేఽతిజలాకీర్ణే భగ్నపోతే విషాదనే ॥

రణమధ్యే మహాభీతే హింస్రజన్తుసమన్వితే ।
సర్వతో ముచ్యతే స్తుత్వా శంకరస్య ప్రసాదతః ॥

హిమాలయకృతం శ్రీశివస్తోత్రం సంపూర్ణమ్

బ్రహ్మాణ్డవిజయ శివ కవచమ్

శ్రీనారాయణఋషి ఉవాచ :

కవచం శృణు విప్రేన్ద్ర శంకరస్య మహాత్మనః ।
బ్రహ్మాణ్డవిజయం నామ సర్వావయవరక్షణమ్ ॥

పురా దూర్వాససా దత్తం మత్స్యరాజాయ ధీమతే ।
దత్త్వా షడక్షరం మన్త్రం సర్వపాపప్రణాశనమ్ ॥

స్థితే చ కవచే దేహే నాస్తి మృత్యుశ్చ జీవినామ్।
అస్త్రే శస్త్రే జలే వహ్నౌ సిద్ధిశ్చేన్నాస్తి సంశయః ॥
యద్ ధృత్వా పఠనాత్ సిద్ధో దూర్వాసా విశ్వపూజితః।
జైగీషవ్యో మహాయోగీ పఠనాద్ ధారణాద్ యతః ॥
యద్ ధృత్వా వామదేవశ్చ దేవలశ్చ్యవనః స్వయమ్ ॥
అగస్త్యశ్చ పులస్త్యశ్చ బభూవ విశ్వపూజితః ॥
ఓం నమః శివాయేతి చ మస్తకం మే సదాఽవతు ।
ఓం నమః శివాయేతి చ స్వాహా భాలం సదాఽవతు ॥
ఓం హ్రీం శ్రీం క్లీం శివాయేతి స్వాహా నేత్రే సదాఽవతు।
ఓం హ్రీం క్లీం హూం శివాయేతి నమో మే పాతు నాసికామ్ ॥
ఓం నమః శివాయ శాన్తాయ స్వాహా కణ్ఠం సదాఽవతు।
ఓం హ్రీం శ్రీం హూం సంహారకర్త్రే స్వాహా కర్ణౌ సదాఽవతు ॥
ఓం హ్రీం శ్రీం పంచవక్త్రాయ స్వాహా దన్తం సదాఽవతు।
ఓం హ్రీం మహేశాయ స్వాహా చాధరం పాతు మే సదా ॥
ఓం హ్రీం శ్రీం క్లీం త్రినేత్రాయస్వాహా కేశాన్ సదాఽవతు।
ఓం హ్రీం ఐం మహాదేవాయ స్వాహా వక్షః సదాఽవతు ॥

ఓం హ్రీం శ్రీం క్లీం ఐం రుద్రాయ స్వాహా నాభిం
సదాఽవతు ।
ఓం హ్రీం ఐం శ్రీం ఈశ్వరాయ స్వాహా పృష్ఠం
సదాఽవతు ॥
ఓం హ్రీం క్లీం మృత్యుంజయాయ స్వాహా భ్రూశ్చ
సదాఽవతు ।
ఓం హ్రీం శ్రీం క్లీం ఈశానాయ స్వాహా పార్శ్వం
సదాఽవతు ॥
ఓం హ్రీం ఈశ్వరాయ స్వాహా ఉదరం పాతుమే సదా ।
ఓం శ్రీం క్లీం మృత్యుంజయాయ స్వాహా బాహూ
సదాఽవతు ॥
ఓం హ్రీం శ్రీం క్లీం ఈశ్వరాయ స్వాహా పాతు కరౌ
మమ ।
ఓం మహేశ్వరాయ రుద్రాయ నితమ్బం పాతు మే సదా ॥
ఓం హ్రీం శ్రీం భూతనాథాయ స్వాహా పాదౌ
సదాఽవతు ।
ఓం సర్వేశ్వరాయ సర్వాయ స్వాహా సర్వం సదాఽవతు ॥
ప్రాచ్యాం మాం పాతు భూతేశ ఆగ్నేయ్యాం పాతు శంకరః!
దక్షిణే పాతు మాం రుద్రో నైఋత్యాం స్థాణురేవ చ ॥
పశ్చిమే ఖణ్డపరశుర్వాయవ్యాం చన్ద్రశేఖరః ।
ఉత్తరే గిరిశః పాతు ఐశాన్యామీశ్వరః స్వయమ్ ॥

ఊర్ధ్వే మృడః సదా పాతు అధో మృత్యుంజయః స్వయమ్ ।
జలే స్థలే చాన్తరిక్షే స్వప్నే జాగరణే సదా ॥
పినాకీ పాతు మాం ప్రీత్యా భక్తం చ భక్తవత్సలః ॥

ఫలశ్రుతి

ఇతి తే కథితం వత్స కవచం పరమాద్భుతమ్ ।
దశలక్షజపేనైవ సిద్ధిర్భవతి నిశ్చితమ్ ॥
యది స్యాత్ సిద్ధకవచో రుద్రతుల్యో భవేద్ ధ్రువమ్ ।
తవ స్నేహాన్మయాఽఖ్యాతం ప్రవక్తవ్యం న కస్యచిత్ ॥
కవచం కాణ్వశాఖోక్తమతిగోప్యం సుదుర్లభమ్ ॥
అశ్వమేధసహస్రాణి రాజసూయశతానిచ ।
సర్వాణి కవచస్యాస్య కలాం నార్హన్తి షోడశీమ్ ॥
కవచస్య ప్రసాదేన జీవన్ముక్తో భవేన్నరః
సర్వజ్ఞః సర్వసిద్ధీశో మనోయాయి భవేద్ ధ్రువమ్ ॥
ఇదం కవచమజ్ఞాత్వా భజేద్ యః శంకరం ప్రభుమ్ ।
శతలక్షప్రజప్తోఽపి న మన్త్రః సిద్ధిదాయకః ॥

బ్రహ్మాణ్డవిజయ శివకవచం

సమ్పూర్ణమ్ :

శ్రీకృష్ణ మహామంత్ర స్తోత్ర కవచములు

శ్రీ కృష్ణస్య సప్తదశాక్షరో మన్త్రః

ఓం శ్రీం నమః శ్రీకృష్ణాయ పరిపూర్ణతమాయ స్వాహా.

బ్రహ్మణా కృతం శ్రీ కృష్ణ స్తోత్రమ్

జయ జయ జగదీశ వన్దితచరణ నిర్గుణ నిరాకార స్వేచ్ఛామయ భక్తానుగ్రహ నిత్యవిగ్రహ గోపవేష మాయయా మాయేశసువేశ సుశీల శాన్త సర్వకాన్త దాన్త నితాన్త జ్ఞానానన్ద పరాత్పరతర ప్రకృతేః పర సర్వాన్తరాత్మస్వరూప నిర్లిప్త సాక్షిస్వరూప వ్యక్తావ్యక్త నిరంజన భారావతారణ కరుణార్ణవ శోక సంతాపగ్రసన జరామృత్యుభయాధిహరణ శరణపంజర భక్తానుగ్రహకాతర భక్తవత్సల భక్తసంచితధన ఓం నమోఽస్తు తే ॥

సర్వస్వరూపం సర్వేశం సర్వకారణకారణమ్ ।
సర్వానిర్వచనీయం తం నమామి శివరూపిణమ్ ॥

నవీనజలదాకారం శ్యామసున్దరవిగ్రహమ్ ।
స్థితం జన్తుషు సర్వేషు నిర్లిప్తం సాక్షిరూపిణమ్ ॥

స్వాత్మారామం పూర్ణకామం జగద్వ్యాపి జగత్పరమ్ ।
సర్వస్వరూపం సర్వేషాం. బీజరూపం సనాతనమ్ ॥

సర్వాధారం సర్వవరం సర్వశక్తి సమన్వితమ్ ।
సర్వారాధ్యం సర్వగురుం సర్వమఙ్గలకారణమ్ ॥

సర్వమన్త్రస్వరూపం చ సర్వసమ్పత్కరం వరమ్ ।
శక్తియుక్తమయుక్తం చ స్తౌమి స్వేచ్ఛామయం విభుమ్ ॥

శక్తీశం శక్తిబీజం చ శక్తిరూపధరం వరమ్ ।
సంసారసాగరే ఘోరే శక్తినౌకాసమన్వితమ్ ॥

కృపాలుం కర్ణధారం చ నమామి భక్తవత్సలమ్ ।
ఆత్మస్వరూపమేకాన్తం లిప్తం నిర్లిప్తమేవ చ ॥

సగుణం నిర్గుణం బ్రహ్మ స్తౌమి స్వేచ్ఛాస్వరూపిణమ్ ।
సర్వేన్ద్రియాధిదేవం త్వామిన్ద్రియాలయమేవ చ ॥

సర్వేన్ద్రియస్వరూపం చ విరాడ్రూపం నమామ్యహమ్ ।
వేదం చ వేదజనకం సర్వవేదాఙ్గరూపిణమ్ ॥

సర్వమన్త్రస్వరూపం చ నమామి పరమేశ్వరమ్ ।
సారాత్సారతరం ద్రవ్యమపూర్వమనిరూపిణమ్ ॥

స్వతన్త్రమస్వతన్త్రం చ యశోదానన్దనం భజే ।
శాన్తం సర్వశరీరేషు తమదృష్ట మనూహకమ్ ॥

ధ్యానాసాధ్యం విద్యమానం యోగీన్ద్రాణాం గురుం భజే ।
రాసమణ్డలమధ్యస్థం రాసోల్లాససముత్సుకమ్ ॥

గోపీభిః సేవ్యమానం చ తం రాధేశం నమామ్యహమ్ ।
సతాం సదైవ సన్తన్తమసన్తమసతామపి ॥

యోగీశం యోగసాధ్యం చ నమామి శివసేవితమ్ ।
మన్త్రబీజం మన్త్రరాజం మన్త్రదం ఫలదం ఫలమ్ ॥

మన్త్రసిద్ధిస్వరూపం తం నమామి చ పరాత్పరమ్ ।
సుఖం దుఃఖం చ సుఖదం దుఃఖదం పుణ్యమేవ చ ॥

పుణ్యప్రదం చ శుభదం శుభబీజం నమామ్యహమ్ ।
ఇత్యేవం స్తవనం కృత్వా దత్త్వా గాశ్చ సబాలకాన్ ॥

నిపత్యదణ్డవ ద్భూమౌ రురోద ప్రణనామ చ ।
దదర్శ చక్షురున్మీల్య విధాతా జగతాం మునే ॥

బ్రహ్మణా చ కృతం స్తోత్రం నిత్యం భక్త్యా చ యః పఠేత్ ।
ఇహలోకే సుఖం భుక్త్వా యాత్యన్తే శ్రీహరేః పదమ్॥

లభతేదాస్యమతులం స్థానమీశ్వరసన్నిధౌ ।
లబ్ధ్వా చ కృష్ణసాన్నిధ్యం పార్షదప్రవరో భవేత్ ॥

బ్రహ్మణాకృతం శ్రీకృష్ణస్తోత్రం సమ్పూర్ణమ్

శ్రీ త్రైలోక్య విజయ కవచం

త్రైలోక్యవిజయ స్యాస్య కవచస్య ప్రజాపతిః॥
ఋషిశ్ఛన్దశ్చ గాయత్రీ దేవో రాసేశ్వరః స్వయమ్।
త్రైలోక్యవిజయ ప్రాప్తౌ వినియోగః ప్రకీర్తితః॥

పరాత్పరం చ కవచం త్రిషు లోకేషు దుర్లభమ్।
ప్రణవో మే శిరః పాతు శ్రీకృష్ణాయ నమః సదా॥

సదా పాయాత్ కపాలం కృష్ణాయ స్వాహేతి పంచాక్షరః।
కృష్ణేతి పాతు నేత్రే చ కృష్ణస్వాహేతి తారకమ్॥

హరయే నమ ఇత్యేవం భ్రూలతాం పాతు మే సదా।
ఓం గోవిన్దాయ స్వాహేతి నాసికాం పాతు సంతతమ్॥

గోపాలాయ నమో గణ్డౌ పాతు మే సర్వతః సదా।
ఓం నమో గోపాఙ్గనేశాయ కర్ణౌ పాతు సదా మమ॥

ఓం కృష్ణాయ నమః శశ్వత్ పాతు మేఽధరయుగ్మకమ్।
ఓం గోవిన్దాయ స్వాహేతి దన్తావలిం మే సదాఽవతు॥

ఓం కృష్ణాయ దన్తరన్ధ్రం దన్తోర్ధ్వం క్లీం సదాఽవతు।
ఓం శ్రీకృష్ణాయ స్వాహేతి జిహ్వికాం పాతు మే సదా॥

రాసేశ్వరాయ స్వాహేతి తాలుకం పాతు మే సదా।
రాధికేశాయ స్వాహేతి కణ్ఠం పాతు సదా మమ॥

నమో గోపాఙ్గనేశాయ వక్షః పాతు సదా మమ।
ఓం గోపేశాయ స్వాహేతి స్కన్ధం పాతు సదా మమ॥

నమః కిశోరవేషాయ స్వాహా పృష్ఠం సదాఽవతు।
ఉదరం పాతు మే నిత్యం ముకున్దాయ నమః సదా॥

ఓం హ్రీం క్లీం కృష్ణాయ స్వాహేతి కరౌ పాతు సదా మమ।
ఓం విష్ణవే నమో బాహుయుగ్మం పాతు సదా మమ॥

ఓం హ్రీం భగవతే స్వాహా నఖరం పాతు మే సదా।
ఓం నమో నారాయణాయేతి నఖరన్ధ్రం సదాఽవతు॥

ఓం హ్రీం హ్రీం పద్మనాభాయ నాభిం పాతు సదా మమ।
ఓం సర్వేశాయ స్వాహేతి కఙ్కాలం పాతు మే సదా॥

ఓం గోపీరమణాయ స్వాహా నితమ్బం పాతు మే సదా।
ఓం గోపీరమణనాథాయ పాదౌ పాతు సదా మమ॥

ఓం హ్రీం శ్రీం రసికేశాయ స్వాహా సర్వం సదాఽవతు।
ఓం కేశవాయ స్వాహేతి మమ కేశాన్ సదాఽవతు ॥

నమః కృష్ణాయ స్వాహేతి బ్రహ్మరన్ధ్రం సదాఽవతు ।
ఓం మాధవాయ స్వాహేతి లోమాని మే సదాఽవతు ।
ఓం హ్రీం శ్రీం రసికేశాయ స్వాహా సర్వం సదాఽవతు ॥
పరిపూర్ణతమః కృష్ణః ప్రాచ్యాం మాం సర్వదాఽవతు ।

స్వయం గోలోకనాథో మా మాగ్నేయ్యాం దిశిరక్షతు ।
పూర్ణబ్రహ్మస్వరూపశ్చ దక్షిణే మాం సదాఽవతు ।
నైఋత్యాం పాతుమాం కృష్ణఃపశ్చిమే పాతుమాం హరిః॥
గోవిన్దః పాతు మాం శశ్వద్ వాయవ్యాం దిశి నిత్యశః ।
ఉత్తరే మాం సదా పాతు రసికానాం శిరోమణిః ॥
ఐశాన్యాం మాం సదా పాతు బృన్దావనవిహారకృత్ ।
బృన్దావనీప్రాణనాథః పాతు మా మూర్ధ్వదేశతః ॥
సదైవ మాధవః పాతు బలిహారీ మహాబలః ।
జలే స్థలే చాన్తరిక్షే నృసింహః పాతు మాం సదా ॥
స్వప్నే జాగరణే శశ్వత్ పాతు మాం మాధవః సదా ।
సర్వాన్తరాత్మా నిర్లిప్తో రక్షతు మాం సర్వతో విభుః ॥
ఫలశ్రుతి :
ఇతి తే కథితం వత్స! సర్వమన్త్రౌఘవిగ్రహమ్ ।
త్రైలోక్యవిజయం నామ కవచం పరమాద్భుతమ్ ॥
మయా శ్రుతం కృష్ణవక్త్రాత్ ప్రవక్తవ్యం న కస్యచిత్ ।
గురు మభ్యర్చ్య విధివత్ కవచం ధారయేత్తు యః ॥
కణ్ఠే వా దక్షిణే బాహౌ సోఽపి విష్ణు ర్న సంశయః ।
న చ భక్తో వసేద్ యత్ర లక్ష్మీ ర్వాణీ వసేత్తతః ॥
యది స్యాత్ సిద్ధకవచో జీవన్ముక్తో భవేత్తు సః ।
నిశ్చితం కోటివర్షాణాం పూజాయాః ఫల మాప్నుయాత్ ॥

రాజసూయసహస్రాణి వాజపేయశతాని చ ।
అశ్వమేధాయుతాన్యేవ నరమేధాయుతాని చ ॥
మహాదానాని యాన్యేవ ప్రాదక్షిణ్యం భువ స్తథా ।
త్రైలోక్యవిజయ స్యాస్య కలాం నార్హన్తి షోడశీమ్ ॥
వ్రతోపవాసనియమ స్వాధ్యాయాధ్యయనం తపః ।
స్నానం చ సర్వతీర్థేషు నాస్యార్హన్తి కలామపి ॥
సిద్ధిత్వ మమరత్వం చ దాస్యత్వం శ్రీహరే రపి ।
యది స్యాత్ సిద్ధకవచః సర్వం ప్రాప్నోతి నిశ్చితమ్ ॥
స భవేత్ సిద్ధకవచో దశలక్షం జపేత్తు యః ।
యో భవేత్ సిద్ధకవచః సర్వజ్ఞః స భవేద్ ధ్రువమ్ ॥
ఇదం కవచ మజ్ఞాత్వా భజేత్ కృష్ణం సుమన్దధీః ।
కోటికల్పప్రజప్తోఽపి న మన్త్రః సిద్ధిదాయకః ॥
గృహీత్వా కవచం వత్స! మహీం నిఃక్షత్రియాం కురు ।
త్రిస్సప్తకృత్వో నిశ్శఙ్కః సదానన్దోఽవలీలయా ॥
రాజ్యం దేయం శిరో దేయం ప్రాణా దేయాశ్చ పుత్రక ! ।
ఏవం భూతం చ కవచం న దేయం ప్రాణసంకటే ॥

ఇతి శ్రీబ్రహ్మవైవర్తమహాపురాణే గణపతిఖణ్డే
శివప్రసాదత్రైలోక్యవిజయకవచమ్
సంపూర్ణమ్

శ్రీరాధామంత్రస్తోత్ర కవచములు

శ్రీ రాధా మహామంత్రమ్

ఓం రాధాయై స్వాహా

ఉద్ధవకృత శ్రీరాధా స్తోత్రమ్

వన్దే రాధాపదామ్భోజం బ్రహ్మాదిసురవన్దితమ్ ।
యత్కీర్తికీర్తనేనైవ పునాతి భువనత్రయమ్ ॥

నమో గోలోకవాసిన్యై రాధికాయై నమోనమః ।
శతశృఙ్గనివాసిన్యై చన్ద్రావత్యై నమోనమః ॥

తులసీవనవాసిన్యై బృన్దారణ్యై నమోనమః ।
రాసమణ్డలవాసిన్యై రాసేశ్వర్యై నమోనమః ॥

విరజాతీరవాసిన్యై బృందాయై చ నమోనమః ।
బృన్దావనవిలాసిన్యై కృష్ణాయై చ నమోనమః ॥

నమః కృష్ణప్రియాయై చ శాన్తాయై చ నమోనమః ।
కృష్ణ వక్షః స్థితాయై చ తత్ప్రియాయై నమోనమః ॥

నమో వైకుణ్ఠవాసిన్యై మహాలక్ష్మ్యై నమోనమః ।
విద్యాధిష్ఠాతృదేవ్యై చ సరస్వత్యై నమోనమః ॥

సర్వైశ్వర్యాధిదేవ్యై చ కమలాయై నమోనమః ।
పద్మనాభప్రియాయై చ పద్మాయై చ నమోనమః ॥

మహావిష్ణోశ్చ మాత్రే చ పరాధ్యాయై నమోనమః ।
నమః సిన్ధుసుతాయై చ మర్త్యలక్ష్మ్యై నమోనమః ॥

నారాయణప్రియాయై చ నారాయణ్యై నమోసమః ।
నమోఽస్తు విష్ణుమాయాయై వైష్ణవ్యై చ నమోనమః ॥

మహామాయాస్వరూపాయై సమ్పదాయై నమోసమః ।
నమః కళ్యాణరూపిణ్యై శుభాయై చ నమోనమః ।
మాత్రే చతుర్ణాం వేదానాం సావిత్ర్యై చ నమోనమః ।
నమోఽస్తు బుద్ధిరూపాయై జ్ఞానదాయై నమోనమః ॥

నమోదుర్గవినాశిన్యై దుర్గాదేవ్యై నమోనమః ।
తేజస్తు సర్వదేవానాం పురా కృతయుగే ముదా ॥

అధిష్ఠాన కృతాయై చ ప్రకృత్యై చ నమోనమః ।
నమస్త్రిపురహారిణ్యై త్రిపురాయై నమోనమః ॥

సున్దరీషు చ రమ్యాయై నిర్గుణాయై నమోనమః ।
నమో నిద్రాస్వరూపాయై నిర్గుణాయై నమోనమః ॥
నమో దక్షసుతాయై చ నమః సత్యై నమోనమః ।
నమః శైలసుతాయై చ పార్వత్యై చ నమోనమః ॥

నమో నమ స్తపస్విన్యై హ్యుమాయై చ నమోనమః ।
నిరాహారస్వరూపాయై హ్యపర్ణాయై నమోనమః ॥

గౌరీలోకవిలాసిన్యై నమో గౌర్యై నమోనమః
నమః కైలాసవాసిన్యై మహేశ్వర్యై నమోనమః ॥

నిద్రాయై చ దయాయై చ శ్రద్ధాయై చ ననమోమః ।
నమో ధృత్యైక్షమాయై చ లజ్జాయై చ నమోనమః ॥

తృష్ణాయై క్షుత్స్వరూపాయై స్థితికర్త్యై నమోనమః ।
నమః సంహారరూపిణ్యై మహామార్యై నమోనమః ॥

భయాయై చాభయాయై చ ముక్తిదాయై నమోనమః ।
నమః స్వధాయై స్వాహాయై శాన్త్యై కాన్త్యై నమోనమః॥

నమ స్తుష్ట్యై చ పుష్ట్యై చ దయాయై చ నమోనమః ।
నమో నిద్రాస్వరూపాయై శ్రద్ధాయై చ నమోనమః ॥

క్షుత్పిపాసాస్వరూపాయై లజ్జాయై చ నమోనమః ।
నమోధృత్యై క్షమాయై చ చేతనాయై నమోనమః ॥

సర్వశక్తి స్వరూపిణ్యై సర్వమాత్రే నమోనమః ।
అగ్నిదాహ స్వరూపాయై భద్రాయై చ నమోనమః ॥

శోభాయై పూర్ణచన్ద్రే చ శరత్పద్మే నమోనమః।
నాస్తి భేదో యథాదేవి దుగ్ధధావల్యయోః సదా ॥

యథైవ గన్ధభూమ్యోశ్చ యథైవ జలశైత్యయోః ।
యథైవ శబ్దనభశోర్జ్యోతిః సూర్యకయోర్యథా ॥

లోకే వేదే పురాణే చ రాధామాధవయో స్తథా ।
చేతనం కురుకళ్యాణీ దేహీ మాముత్తరం సతి ॥

ఇత్యుక్త్వా చోద్ధవ స్తత్ర ప్రణనామ పునఃపునః ।
ఇత్యుద్ధవకృతం స్తోత్రం యః పఠేద్ భక్తిపూర్వకమ్

ఇహలోకే సుఖం భుక్త్వా యాత్యన్తే హరిమన్దిరమ్ ।
నభవేద్ బన్ధువిచ్ఛేదో రోగఃశోకః సదారుణః ॥

ప్రోషితా స్త్రీలభేత్ కాన్తం భార్యాభేదీ లభేత్ ప్రియామ్
అపుత్రో లభతే పుత్రాం నిర్ధనో లభతే ధనమ్॥

నిర్భూమిర్లభతే భూమిం ప్రజాహీనో లభేత్ ప్రజామ్।
రోగాద్విముచ్యతే రోగీ బద్ధో ముచ్యేత బన్ధనాత్॥

భయాన్ముచ్యేత భీతస్తు ముచ్యేతాపన్న ఆపదః ।
అస్పష్ట కీర్తిః సుయశా మూర్ఖో భవతి పణ్డితః ॥

ఉద్ధవకృత శ్రీ రాధాస్తోత్రము సమ్పూర్ణమ్

శ్రీ రాధా కవచమ్

శ్రీ మహాదేవ ఉవాచ :-

శ్రీజగన్మఙ్గలస్యాస్య కవచస్య ప్రజాపతిః ॥
ఋషిశ్ఛన్దోఽస్య గాయత్రీ దేవి రాసేశ్వరీ స్వయమ్ ।
శ్రీకృష్ణభక్తిసంప్రాప్తౌ వినియోగః ప్రకీర్తితః ॥
శిష్యస్యకృష్ణభక్తాయ బ్రాహ్మణాయ ప్రకాశయేత్ ।
శఠాయ పరశిష్యాయ దత్త్వామృత్యుమవాప్నుయాత్ ॥
రాజ్యం దేయం శిరో దేయం న దేయం కవచం ప్రియే ।
కణ్ఠేధృతమిదం భక్త్యా కృష్ణేన పరమాత్మనా ॥
మయా దృష్టం చ గోలోకే బ్రహ్మణా విష్ణునా పురా ।
ఓం రాధేతి చతుర్థ్యన్తం వహ్నిజాయాన్తమేవ చ ॥
కృష్ణేనోపాసితో మన్త్రః కల్పవృక్షః శిరోఽవతు ।
ఓం హ్రీం శ్రీం రాధికా జేఽన్తం వహ్నిజాయన్తమేవ చ
కపాలం నేత్రయుగ్మం చ శ్రోత్రయుగ్మం సదావతు ।
ఓం ఐం హ్రీం శ్రీ రాధికాయై వహ్నిజాయాన్తమేవ చ॥
మస్తకం కేశసంఘాశ్చ మన్త్రరాజః సదాఽవతు ।
ఓం రాం రాధాం చతుర్థ్యన్తం వహ్నిజాయాన్తమేవ చ॥
సర్వసిద్ధిప్రదః పాతుకపోలం నాసికాం ముఖమ్ ।
క్లీం హ్రీం కృష్ణప్రియాం జేఽన్తం కణ్ఠం పాతు నమోన్తకమ్
ఓం రాం రాసేశ్వరీం జేఽన్తం స్కన్ధం పాతు నమోన్తకమ్।
ఓం రాం రాసవిలాసిన్యై స్వాహా పృష్ఠం సదావతు ॥

బృన్దావన విలాసిన్యై స్వాహా వక్షః సదాఽవతు।
తులసీవనవాసిన్యై స్వాహా పాతు నితమ్బకమ్ ॥

కృష్ణప్రాణాధికాం జేఽన్తం స్వాహాన్తం ప్రణవాదికమ్ ।
పాదయుగ్మం చ సర్వాఙ్గం సంతతం పాతు సర్వతః ॥

ప్రాచ్యాం రక్షతు సా రాధావహ్నౌ కృష్ణప్రియాఽవతు ।
దక్షే రాసేశ్వరీ పాతు గోపీశా నైఋతేఽవతు ॥

పశ్చిమే నిర్గుణా పాతు వాయవ్యే కృష్ణపూజితా ।
ఉత్తరే సంతతం పాతుమూలప్రకృతిరీశ్వరీ ॥

సర్వేశ్వరీ సదైశాన్యాం పాతుమాం సర్వపూజితా ।
జలే స్థలే చాన్తరిక్షే స్వప్నే జాగరణే తథా ॥

మహావిష్ణోశ్చ జననీ సర్వతః పాతు సంతతమ్ ।
కవచం కథితం దుర్గే శ్రీ జగన్మఙ్గలం పరమ్ ॥

యస్మై కస్మై నదాతవ్యం గుహ్యాద్గుహ్యతరం పరమ్ ।
తవస్నేహాన్మయాఽఽఖ్యాతం ప్రవక్తవ్యం న కస్యచిత్ ॥

గురుమభ్యర్చ్య విధివద్వస్త్రాలంకారచన్దనైః ।
కణ్ఠే వా దక్షిణే బాహౌ ధృత్వా విష్ణుసమో భవేత్ ॥

శతలక్ష జపేనైవ సిద్ధంచ కవచం భవేత్ ।
యది స్యాత్సిద్ధకవచో న దగ్ధో వహ్నినాభవేత్ ॥

ఏతస్మాత్కవచా ద్దుర్గేరాజా దుర్యోధనఃపురా।
విశారదో జలస్తమ్భే వహ్నిస్తమ్భే చ నిశ్చితమ్॥

మయా సనత్కుమారాయ పురా దత్తం చ పుష్కరే।
సూర్య పర్వణి మేరౌ చ స సాన్దీపనయే దదౌ॥
బలాయ తేన దత్తం చ దదౌ దుర్యోధనాయ సః।
కవచస్య ప్రసాదేన జీవన్ముక్తో భవేన్నరః॥
నిత్యం పఠతి భక్త్యేదం తన్మన్త్రోపాసకశ్చ యః।
విష్ణుతుల్యో భవేన్నిత్యం రాజసూయఫలం లభేత్॥

స్నానేన సర్వతీర్థానాం సర్వదానేన యత్ఫలమ్।
సర్వవ్రతోపవాసేన పృథివ్యాశ్చ ప్రదక్షిణౌః॥

సర్వయజ్ఞేషు దీక్షాయాం నిత్యం వై సత్యరక్షణే।
నిత్యం శ్రీకృష్ణసేవాయాం కృష్ణనైవేద్యభక్షణే॥
పాఠే చతుర్ణాం వేదానాం యత్ఫలం చ లభేన్నరః।
తత్ఫలం లభతే నూనం పఠనాత్కవచస్య చ॥
రాజద్వారే శ్మశానే చ సింహవ్యాఘ్రాన్వితే వనే।
దావాగ్నౌ సంకటే చైవ దస్యుచౌరాన్వితే భయే॥
కారాగారే విపద్గ్రస్తే ఘోరే చ దృఢబన్ధనే।
వ్యాధియుక్తో భవేన్ముక్తో ధారణాత్కవచస్య చ॥
ఇత్యేతత్కథితం దుర్గే తవైవేదం మహేశ్వరి।
త్వమేవ సర్వరూపా మాం మాయా పృచ్ఛసి మాయయా॥

శ్రీ రాధాకవచమ్ సమ్పూర్ణమ్

శ్రీ మహాలక్ష్మీ మహామంత్రస్తోత్ర కవచములు

శ్రీ మహాలక్ష్మీ షోడశాక్షర మంత్రము

ఓం హ్రీం శ్రీ క్లీం నమో మహాలక్ష్మ్యై హరిప్రియాయై
స్వాహా ॥

ఇంద్ర కృతం శ్రీ మహాలక్ష్మీ స్తోత్రమ్

ఇన్ద్ర ఉవాచ ;

ఓం నమః కమలవాసిన్యై నారాయణ్యై నమోనమః,
కృష్ణప్రియాయై సారాయై పద్మాయై చ నమోనమః॥
పద్మపత్రేక్షణాయై చ పద్మాస్యాయై నమోనమః।
పద్మాసనాయై పద్మిన్యై వైష్ణవ్యై చ నమోనమః ॥
సర్వసమ్పత్స్వరూపాయై సర్వధాత్రై నమోనమః ।
సుఖదాయై మోక్షదాయై సిద్ధిదాయై నమోనమః॥
హరిభక్తిప్రదాత్రై చ హర్షదాత్రై నమోనమః ।
కృష్ణవక్షః స్థితాయై చ కృష్ణేశాయై నమోనమః ॥
కృష్ణశోభాస్వరూపాయై రత్నపద్మే చ శోభనే ।
సమ్పత్త్యధిష్ఠాతృదేవ్యై మహాదేవ్యై నమోనమః ॥
సస్యాధిష్ఠాతృదేవ్యై చ సస్యాయై చ నమోనమః ।
నమో బుద్ధిస్వరూపాయై బుద్ధిదాయై నమోనమః॥

వైకుణ్ఠే యా మహాలక్ష్మీర్లక్ష్మీః క్షీరోదసాగరే।
స్వర్గలక్ష్మీరిన్ద్రగేహే రాజలక్ష్మీర్నృపాలయే॥
గృహలక్ష్మీశ్చ గృహిణాం గేహే చ గృహదేవతా।
సురభీ సా గవాం మాతా దక్షిణా యజ్ఞకామినీ॥
అదితీర్దేవమాతా త్వం కమలా కమలాలయే।
స్వాహా త్వం చ హవిర్దానే కవ్యదానే స్వధా స్మృతా॥
త్వం హి విష్ణుస్వరూపా చ సర్వాధారా వసున్ధరా।
శుద్ధసత్త్వస్వరూపా త్వం నారాయణపరాయణా॥
క్రోధహింసావర్జితా చ వరదా చ శుభాననా।
పరమార్థప్రదా త్వం చ హరిదాస్యప్రదా పరా॥
యయా వినా జగత్ సర్వం భస్మీభూతమసారకమ్।
జీవన్మృతం చ విశ్వం చ శవతుల్యం యయా వినా॥
సర్వేషాం చ పరా త్వం హి సర్వబాన్ధవరూపిణీ।
యయా వినా న సమ్భాష్యో బాన్ధవైర్బాన్ధవః సదా॥
త్వయా హీనో బన్ధుహీనస్త్వయా యుక్తః సబాన్ధవః।
ధర్మార్థకామమోక్షాణాం త్వం చ కారణరూపిణీ॥
యథా మాతా స్తనన్ధానాం శిశూనాం శైశవే సదా।
తథా త్వం సర్వదా మాతా సర్వేషాం సర్వరూపతః॥
మాతృహీనః స్తనత్యక్తః స చేజ్జీవతి దైవతః।
త్వయా హీనో జనః కోఽపి న జీవత్యేవ నిశ్చితమ్॥

సుప్రసన్నస్వరూపా త్వం మాం ప్రసన్నా భవామ్బికే।
వైరిగ్రస్తం చ విషయం దేహి మహ్యాం సనాతని॥
వయం యావత్త్వయా హీనా బన్ధుహీనాశ్చ భిక్షుకాః।
సర్వసమ్పద్విహీనశ్చ తావదేవ హరిప్రియే॥
రాజ్యం దేహి శ్రియం దేహి బలం దేహి సురేశ్వరి।
కీర్తిం దేహి ధనం దేహి యశో మహ్యాం చ దేహివై॥
కామం దేహి మతిం దేహి భోగాన్ దేహి హరిప్రియే।
జ్ఞానం దేహి చ ధర్మం చ సర్వసౌభాగ్యమీప్సితమ్॥
ప్రభావం చ ప్రతాపం చ సర్వాధికారమేవ చ।
జయం పరాక్రమం బుద్ధే పరమైశ్వర్య మేవ చ॥

ఫలశ్రుతి :

ఇదం స్తోత్రం మహాపుణ్యాం త్రిసన్ధ్యం యః పఠేన్నరః।
కుబేరతుల్యః స భవేత్ రాజరాజేశ్వరో మహాన్॥
సిద్ధస్తోత్రం యది పఠేత్ సోఽపి కల్పతరుర్నరః ।
పఞ్చలక్ష జప్నైనైవ స్తోత్ర సిద్ధిర్భవేన్నృణామ్ ॥
సిద్ధిస్తోత్రం యది పఠేన్మాసమేకం చ సంయతః।
మహాసుఖీ చ రాజేన్ద్రో భవిష్యతి న సంశయః॥

ఇతి శ్రీ మహాలక్ష్మి స్తోత్రం సంపూర్ణమ్

సర్వైశ్వర్యప్రదం శ్రీమహాలక్ష్మీకవచమ్

శ్రీనారాయణ ఉవాచ :

సర్వసమ్పత్ప్రదస్యాస్య కవచస్య ప్రజాపతిః ।
ఋషిశ్ఛన్దశ్చ బృహతీ దేవీ పద్మాలయా స్వయమ్॥

ధర్మార్థకామమోక్షేషు వినియోగః ప్రకీర్తితః ।
పుణ్యబీజం చ మహతాం కవచం పరమాద్భుతమ్ ॥

ఓం హ్రీం కమలవాసిన్యై స్వాహా మే పాతుమస్తకమ్ ।
శ్రీం మే పాతు కపాలం చ లోచనే శ్రీం శ్రియై నమః ॥

ఓం శ్రీం శ్రియై స్వాహేతి చ కర్ణయుగ్మం సదాఽవతు,
ఓంశ్రీంహ్రీం క్లీం మహాలక్ష్మ్యైస్వాహామే పాతునాసికామ్॥

ఓం శ్రీం పద్మాలయాయై చ స్వాహా దన్తం సదాఽవతు।
ఓం శ్రీం కృష్ణప్రియాయై చ దన్తరన్ధ్రం సదాఽవతు॥

ఓం శ్రీం నారాయణేశాయై మమ కణ్ఠం సదాఽవతు।
ఓం శ్రీం కేశవకాన్తాయై మమ స్కన్ధం సదాఽవతు॥

ఓం శ్రీం పద్మనివాసిన్యై స్వాహా నాభిం సదాఽవతు।
ఓం హ్రీం శ్రీం సంసారమాత్రే మమవక్షః సదాఽవతు॥

ఓం శ్రీం శ్రీం కృష్ణకాన్తాయై స్వాహా పృష్ఠం సదాఽవతు।
ఓం హ్రీం శ్రీం శ్రియై స్వాహా మమ హస్తౌ సదాఽవతు॥

శ్రీం నివాసకాన్తాయై మమ పాదౌ సదాఽవతు।
హ్రీం శ్రీం క్లీం శ్రియై స్వాహా సర్వాఙ్గం మే సదాఽవతు

చ్యాం పాతు మహాలక్ష్మీ రాగ్నేయ్యాం కమలాలయా।
స్మ మాం దక్షిణే పాతు నైఋత్యాం శ్రీహరిప్రియా॥

స్మలయా పశ్చిమే మాం వాయవ్యాం పాతు శ్రీఃస్వయమ్
రే కమలా పాతు ఐశాన్యాం సిన్ధుకన్యకా॥

రాయణే చ పాతూర్ధ్వమధో విష్ణుప్రియాఽవతు,
తం సర్వతః పాతు విష్ణుప్రాణాధికా మమ॥

ప్రుతి

తే కథితం వత్స సర్వమన్త్రౌఘవిగ్రహమ్।
శ్వైశ్వర్యప్రదం నామకవచం పరమాద్భుతమ్॥

వర్ణపర్వతమ్ దత్త్వా మేరుతుల్యం ద్విజాతయే।
ంత్ ఫలం లభతే ధర్మీ కవచేన తతోఽధికమ్॥

రుమభ్యర్చ్య విధివత్ కవచం ధారయేత్తు య
శే వా దక్షిణే బాహౌ స శ్రీమాన్ ప్రతిజన్మని।

వ్యాఖ్యాస్వరూపా యా దేవీ వ్యాఖ్యాధిష్ఠాతృదేవతా ।
భ్రమసిద్ధాన్తరూపా యా తస్యై దేవ్యై నమోనమః ॥

స్మృతిశక్తిర్జ్ఞానశక్తిర్బుద్ధిశక్తిస్వరూపిణీ ।
ప్రతిభా కల్పనా శక్తిర్యా చ తస్యై నమోనమః ॥

ఇత్యుక్త్వా యాజ్ఞవల్క్యశ్చ భక్తినమ్రాత్మకన్ధరః ।
ప్రణనామ నిరాహారో రురోద చ ముహుర్ముహుః ॥

తదా జ్యోతిః స్వరూపా సా తేన దృష్టాప్యువాచ తమ్ ।
సుకవీన్ద్రో భవేత్యుక్త్వా వైకుణ్ఠం చ జగామ హ ॥

యాజ్ఞవల్క్యకృతం వాణీస్తోత్రమేతత్తు యః పఠేత్ ।
స కవీన్ద్రో మహావాగ్మీ బృహస్పతిసమో భవేత్ ॥

మహామూర్ఖశ్చ దుర్మేధా వర్షమేకం యదా పఠేద్ ।
స పణ్డితశ్చ మేధావీ సుకవిశ్చ భవేద్ ధ్రువమ్ ॥

ఇతి యాజ్ఞవల్క్యకృత వాగ్దేవతీస్తోత్రం సంపూర్ణమ్

విశ్వజయంనామ శ్రీసరస్వతీ కవచమ్

బ్రహ్మ ఉవాచ :

శృణు వత్స ప్రవక్ష్యామి కవచం సర్వకామదమ్ ।
శ్రుతిసారం శ్రుతిముఖం శ్రుత్యుక్తం శ్రుతిపూజితమ్ ॥

ఉక్తం కృష్ణేన గోలోకే మహ్యం బృన్దావనే వనే ।
రాసేశ్వరేణ విభునా రాసే వై రాసమణ్డలే ॥

అతీవ గోపనీయం చ కల్పవృక్షసమం పరమ్ ।
అశ్రుతాద్భుతమన్త్రాణాం సమూహైశ్చ సమన్వితమ్ ॥

యద్ ధృత్వా భగవాన్ఛుక్రః సర్వదైత్యేషు పూజితః ।
యద్ధృత్వా పఠనాద్ బ్రహ్మన్ బుద్ధిమాంశ్చ బృహస్పతిః॥
పఠనాద్ధారణాద్వాగ్మీ కవీన్ద్రో వాల్మీకో మునిః ।
స్వాయంభువో మనుశ్చైవ యద్ ధృత్వా సర్వపూజితః ॥

కణాదో గౌతమః కణ్వః పాణినిః శాకటాయనః ।
గ్రన్థం చకార యద్ధృత్వా దక్షః కాత్యాయనః స్వయమ్ ॥

ధృత్వా వేదవిభాగం చ పురాణాన్యఖిలాని చ ।
చకార లీలామాత్రేణ కృష్ణద్వైపాయనః స్వయమ్ ॥

శాతాతపశ్చ సంవర్తో వశిష్ఠశ్చ పరాశరః ।
యద్ధృత్వా పఠనాద్ గ్రన్థం యాజ్ఞవల్క్యశ్చకార సః ॥

ఋష్యశృఙ్గో భరద్వాజశ్చా స్తీకో దేవల స్తథా ।
జైగీషవ్యోఽథ జాబాలిర్యద్ ధృత్వా సర్వపూజితాః ॥

కవచస్యాస్య విప్రేన్ద్ర ఋషి రేవ ప్రజాపతిః ।
స్వయం ఛన్దశ్చ బృహతీ దేవతా శారదామ్బికా ॥

సర్వతత్త్వపరిజ్ఞానే సర్వార్థసాధనేషు చ ।
కవితాసు చ సర్వాసు వినియోగః ప్రకీర్తితః ॥

శ్రీం హ్రీం సరస్వత్యై స్వాహా శిరో మే పాతు సర్వతః ।
శ్రీం వాగ్దేవతాయై స్వాహా భాలం మే సర్వదాఽవతు ॥

ఓం సరస్వత్యై స్వాహేతి శ్రోత్రే పాతు నిరన్తరమ్ ।
ఓం శ్రీం హ్రీం భారత్యైస్వాహా నేత్రయుగ్మం సదాఽవతు॥

ఐం హ్రీం వాగ్వాదిన్యై స్వాహా నాసాం మే సర్వతోఽవతు।
ఓం హ్రీం విద్యాధిష్ఠాతృదేవ్యై స్వాహా ఓష్ఠం సదావతు ॥

ఓం శ్రీం హ్రీం బ్రాహ్మ్యై స్వాహేతి దన్తపంక్తిం సదావతు।
ఏమిత్యేకాక్షరో మన్త్రో మమ కణ్ఠం సదావతు ॥

ఓం శ్రీం హ్రీం పాతు మే గ్రీవాం స్కన్ధౌ మే శ్రీం సదావతు ।
ఓం శ్రీం విద్యాధిష్ఠాతృదేవ్యై స్వాహా వక్షః సదావతు ॥

ఓం హ్రీం విద్యాస్వరూపాయై స్వాహా మే పాతు నాభికామ్।
ఓం హ్రీం క్లీం వాణ్యై స్వాహేతి మమ హస్తౌ సదాఽవతు॥
ఓం సర్వవర్ణాత్మికాయై పాదయుగ్మం సదాఽవతు ।
ఓం వాగాధిష్ఠాతృదేవ్యై స్వాహా సర్వం సదాఽవతు ।
ఓం సర్వకణ్ఠవాసిన్యై స్వాహా ప్రాచ్యాం సదాఽవతు ।
ఓం హ్రీం జిహ్వాగ్రవాసిన్యై స్వాహాగ్నిదిశి రక్షతు ॥
ఓం ఐం హ్రీం శ్రీం క్లీం సరస్వత్యై బుధజనన్యైస్వాహా ।
సతతం మన్త్రరాజోఽయం దక్షిణే మాం సదాఽవతు ॥
ఐం హ్రీం శ్రీం త్ర్యక్షరో మన్త్రో నైఋత్యాం మే సదాఽవతు ।
కవిజిహ్వాగ్రవాసిన్యై స్వాహా మాం వారుణేఽవతు ॥
ఓం సర్వామ్బికాయై స్వాహా వాయవ్యే మాం సదాఽవతు ।
ఓం ఐం శ్రీం గద్యపద్యవాసిన్యై స్వాహా మాముత్తరేఽవతు ॥
ఐం సర్వశాస్త్రవాసిన్యై స్వాహైశాన్యాం సదాఽవతు ।
ఓం హ్రీం సర్వపూజితాయై స్వాహా చోర్ధ్వం సదాఽవతు ।
ఐం హ్రీం పుస్తకవాసిన్యై స్వాహాధో మాం సదాఽవతు ।
ఓం గ్రన్థబీజరూపాయై స్వాహా మాం సర్వతోఽవతు ।
ఇతి తే కథితం విప్ర బ్రహ్మమన్త్రౌఘవిగ్రహమ్ ।
ఇదం విశ్వజయం నామ కవచం బ్రహ్మరూపకమ్ ।

పురా శ్రుతం ధర్మవక్త్రాత్ పర్వతే గన్ధమాదనే ।
తవ స్నేహాన్మయాఽఽఖ్యాతం ప్రవక్తవ్యం న కస్యచిత్ ।
గురుమభ్యర్చ్య విధివద్వస్త్రాలఙ్కారచన్దనైః ।
ప్రణమ్య దణ్డవద్భూమౌ కవచం ధారయేత్ సుధీః ।
పంచలక్షజపేనైవ సిద్ధం తు కవచం భవేత్ ।
యది స్యాత్ సిద్ధకవచో బృహస్పతిసమో భవేత్ ।
మహావాగ్మీ కవీన్ద్రశ్చ త్రైలోక్యవిజయీ భవేత్ ।
శక్నోతి సర్వం జేతుం చ కవచస్య ప్రభావతః ॥

ఇతి విశ్వజయంనామ శ్రీసరస్వతీకవచం సమ్పూర్ణమ్.

శ్రీ సూర్య మంత్ర స్తోత్ర కవచములు

శ్రీ సూర్య మహా మంత్రము

ఓం హ్రీం నమో భగవతే సూర్యాయ పరమాత్మనేస్వాహా

శ్రీ సూర్య స్తవ రాజము

బ్రహ్మోవాచ :

త్వం బ్రహ్మ పరంధామ జ్యోతిరూపం సనాతనమ్ ।
త్వామహం స్తోతు మిచ్ఛామి భక్తానుగ్రహకారకమ్ ॥
త్రైలోక్యలోచనం లోకనాథం పాపప్రమోచనమ్ ।
తపసాం ఫలదాతారం దుఃఖదం పాపినాం సదా ॥

కర్మానురూపఫలదం కర్మబీజం దయానిధిమ్ ।
కర్మరూపం క్రియారూప మరూపం కర్మబీజకమ్ ॥

బ్రహ్మవిష్ణుమహేశానా మీశం చ త్రిగుణాత్మకమ్ ।
వ్యాధిదం వ్యాధిహన్తారం శోకమోహభయాపహమ్ ॥

సుఖదం మోక్షదం సారం భక్తిదం సర్వకామదమ్ ।
సర్వేశ్వరం సర్వరూపం సాక్షిణం సర్వకర్మణామ్ ।

ప్రత్యక్షం సర్వలోకానా మప్రత్యక్ష మనూహకమ్ ।
శశ్వద్ రసహరం పశ్చాద్ రసదం సర్వసిద్ధిదమ్ ।

సిద్ధస్వరూపం సిద్ధేశం సిద్ధానాం పరమం గురుమ్ ।
స్తవరాజ మితి ప్రోక్తం గుహ్యాద్ గుహ్యతరం పరమ్ ।

ఇతి శ్రీ సూర్య స్తోత్రం సంపూర్ణమ్.

జగద్విలక్షణంనామ శ్రీ సూర్య కవచమ్

ఇన్ద్రింప్రతి గురుణోక్తం సూర్యకవచమ్

బృహస్పతి రువాచ :

ఇన్ద్రి శృణు ప్రవక్ష్యామి కవచం పరమాద్భుతమ్ ।
యద్ ధృత్వా మునయః పూతా జీవన్ముక్తాశ్చ భారతే ॥

కవచం బిభ్రతో వ్యాధి ర్న యాతి సంనిధిం భియా ।
యథా దృష్ట్వా వైనతేయం పలాయన్తే భుజఙ్గమాః ॥

శుద్ధాయ గురుభక్తాయ స్వశిష్యాయ ప్రకాశయేత్ ।
ఖలాయ పరశిష్యాయ దత్వా మృత్యు మవాప్నుయాత్ ॥

జగద్విలక్షణ స్యాస్య కవచస్య ప్రజాపతిః ।
ఋషి శ్ఛన్దశ్చ గాయత్రీ దేవో దినకరః స్వయమ్ ॥
వ్యాధిప్రణాశే సౌన్దర్యే వినియోగః ప్రకీర్తితః ॥
సద్యో రోగహరం సారం సర్వపాపప్రణాశనమ్ ।
ఓం క్లీం హ్రీం శ్రీం శ్రీసూర్యాయ స్వాహా మే పాతు
మస్తకమ్ ॥

అష్టాదశాక్షరో మన్త్రః కపాలం మే సదాఽవతు ।
ఓం హ్రీం హ్రీం శ్రీం శ్రీం సూర్యాయ స్వాహా మే పాతు
నాసికామ్ ॥

చక్షు ర్మే పాతు సూర్యశ్చ తాలుకాం చ వికర్తనః।
భాస్కరో మేఽధరం పాతు దన్తాన్ దినకరః సదా ॥

ప్రచణ్డః పాతు గణ్డం మే మార్తాణ్డః కర్ణమేవ చ ।
మిహిరశ్చ సదా స్కన్ధౌ పూషా జఙ్ఘే సదాఽవతు ॥

వక్షః పాతు రవిః శశ్వ న్నాభిం సూర్యః స్వయం సదా ।
కఙ్కాలం మే సదా పాతు సర్వదేవనమస్కృతః ॥

కరౌ పాతు సదా బ్రధ్నః పాతు పాదౌ ప్రభాకరః ।
విభాకరో మే సర్వాఙ్గం పాతు సన్తత మీశ్వరః ॥

ఫలశ్రుతి :

ఇతి తే కథితం వత్స కవచం సుమనోహరమ్ ।
జగద్విలక్షణం నామ త్రిజగత్సు సుదుర్లభమ్ ॥

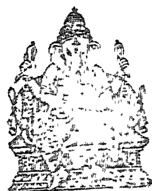
పురా దత్తం చ మనవే పులస్త్యః పుష్కరే ముదా ।
మయా దత్తం చ తుభ్యం తద్ యస్మై కస్మై న దేహి భోః ।

వ్యాధితో ముచ్యసే త్వం చ కవచస్య ప్రసాదతః ।
భవా నరోగీ శ్రీమాంశ్చ భవిష్యతి న సంశయః ॥

లక్షవర్ష హవిష్యేణ యత్ఫలం లభతే నరః ।
తత్ఫలం లభతే నూనం కవచ స్యాస్య ధారణాత్ ॥

ఇదం కవచ మజ్ఞాత్వా యో మూఢో భాస్కరం భజేత్ ।
దశలక్షప్రజప్తోఽపి మన్త్రః సిద్ధో న జాయతే ॥

ఇతి జగద్విలక్షణం నామ శ్రీ సూర్యకవచం సమ్పూర్ణమ్

మంత్రమహి[illegible] కవచమ్

శ్రీ నారాయణ ఉవాచ :

శృణు నారద వక్ష్యా[illegible] దశాక్షరీమ్।
గోపనీయా చ [illegible] దుర్లభమ్॥

ఓం హ్రీం [illegible] క్లీం [illegible] స్వాహేతి చ దశాక్షరీమ్।
దుర్వాసా [illegible] సూర్యపర్వణి॥

దశలక్ష జపేనైవ [illegible] పురా।
పఞ్చలక్ష జపేనైవ [illegible] త్తమమ్॥

బభూవ సిద్ధ [illegible] గాయనః।
కృత్వా [illegible] ప్రసాదతః॥

శృణు వక్ష్యామి విప్రేన్ద్ర [illegible] పరమాద్భుతమ్।
నారాయణేన యద్దత్తం [illegible] శూలినే పురా॥

త్రిపురస్య వధే ఘోరే [illegible] విజయాయ చ।
తదేవ శూలినా [illegible] దుర్వాససే మునే॥

దుర్వాససా [illegible] మహాత్మనే।
అతిగుహ్యతరం తత్త్వం [illegible] విగ్రహమ్॥

ఓం హ్రీం శ్రీం క్లీం కాళికాయై స్వాహా మే పాతు మస్తకమ్।
క్లీం కపాలం సదా పాతు హ్రీం హ్రీం హ్రీమితి లోచనే॥

ఓం హ్రీం త్రిలోచనే స్వాహా [illegible] సదాఽవతు।
క్లీం కాలికే రక్ష రక్ష [illegible]
హ్రీం భద్రకాలికే స్వాహా [illegible]
ఓం హ్రీం హ్రీం క్లీం [illegible] సదాఽవతు॥

ఓం హ్రీం కాలికాయై స్వాహా [illegible] సదాఽవతు।
ఓం క్రీం క్రీం క్రీం కాల [illegible] సదాఽవతు॥

ఓం క్రీం భద్రకాల్యై [illegible] సదాఽవతు।
ఓం క్రీం కాలికాయై స్వాహా [illegible] సదాఽవతు॥

ఓం హ్రీం కాలికాయై స్వాహా [illegible] సదాఽవతు।
రక్తబీజవినాశిన్యై స్వాహా [illegible] సదాఽవతు।

ఓం హ్రీం క్లీం ముణ్డమాలినై [illegible] సదాఽవతు।
ఓం హ్రీం చాముణ్డాయై స్వాహా [illegible] సదాఽవతు॥

ప్రాచ్యాం పాతు మహాకాలీ ఆగ్నేయ్యాం రక్తదన్తికా।
దక్షిణే పాతు చాముణ్డా నైఋత్యాం పాతు కాలికా॥

శ్యామా చ వారుణే పాతు వాయవ్యాం పాతు చణ్డికా।
ఉత్తరే వికటాస్యా చ ఐశాన్యాం సాట్టహాసినీ॥

ఊర్ధ్వం పాతు లోలజిహ్వా మాయాద్యా పాత్వధః సదా।
జలే స్థలే చాన్తరిక్షే పాతు విశ్వప్రసూః సదా॥

ఇతి తే కథితం వత్స సర్వమన్త్రౌఘవిగ్రహమ్।
సర్వేషాం కవచానాం చ సారభూతం పరాత్పరమ్॥
సప్తద్వీపేశ్వరో రాజా సుచన్ద్రోఽస్య ప్రసాదతః।
కవచస్య ప్రసాదేన మాన్ధాతా పృథివీపతిః॥
ప్రచేతా లోమశశ్చైవ యతః సిద్ధో బభూవ హ।
యతో హి యోగినాం శ్రేష్ఠః సౌభరిః పిప్పలాయనః॥
యది స్యాత్ సిద్ధకవచః సర్వసిద్ధీశ్వరో భవేత్।
మహాదానాని సర్వాణి తపాంసి చ వ్రతాని చ॥
నిశ్చితం కవచస్యాస్య కలాం నార్హన్తి షోడశీమ్॥
ఇదం కవచమజ్ఞాత్వా భజేత్ కాలీం జగత్ప్రసూమ్।
శతలక్షప్రజప్తోఽపి స మన్త్రః సిద్ధిదాయకః॥

ఇతి మన్త్రసహితం శ్రీకాళీకవచం సమ్పూర్ణమ్

శ్రీమద్బ్రహ్మవైవర్త మహాపురాణాంతర్గత
వివిధ దేవతా మన్త్రస్తోత్ర కవచ
సంగ్రహమ్ సమ్పూర్ణమ్

శ్రీ హరిః ఓం తత్ సత్

